

léto 2007

v tomto čísle:
discgolfové mistrovství evropy
mistrovství evropy v ultimate
letní pohodové tunaje
rozhovory

PAST

občasník, slunečník a větrník o frisbee

Vážení přátelé, sportovci,

právě otvíráte další číslo Pasti, občasníku o frisbee. Ano dočkali jste se... a my také. Doufáme, že i přes své zpoždění Vám časopis, který právě držíte přináší, to co od něj čekáte. Z nedávné historie tu je rozsáhlá reportáž z loňského Mistrovství Evropy v Southamptonu, kam ČALD vyslala největší reprezentační výpravu v historii českého frisbee, doplněná o názory trenérů Openu, Mixu a kapitána našich Ultimatových „Ivičat“. Obrázek EUC '07 dokresluje krátký rozhovor se Sue

Pioli, jednou z kapitánek britské ženské reprezentace, která získala zde se svým týmem stříbrnou medaili. Discgolfová sekce nezůstala letos pozadu a nabízí report z golfového Mistrovství Evropy, které se uskutečnilo v Belgii a čtyři hráči zde hájili české barvy. Na dalších stránkách najdete reporty z několika letně pohodových turnajů a rozhovor s naší novou redakční posilou. Ano posílujeme a mládneme :) a chceme Past dostat k těm mladším. V době internetu je možná papírový časopis přežitek

(nebo není?) a tak chystáme web Pasti. Líbilo by se Vám číst si články o frisbee na internetu, mít možnost na ně ihned reagovat, případně k nim přidávat svoje postřehy? Nebo jste skalní zastánci papírové Pasti, která sice vychází méně často, ale zato si ji můžete sbalit do batůžku a číst všude, kde na ni máte čas? Nebo snad kombinace obojího - web a ročenka Pasti? Napište nám o tom, těšíme se na Vaše nápady.

Vaše redakce

TURNAJE

ult:mate

d:scgolf

leden 26-27 /Chomutov/
HMČR /mixed/
info: <http://monkeys.jinak.cz/chomutov08.html>

únor 2-3 /Weiz, A/
Miami Weiz /open, women/
info: http://www.frisbee-graz.info/miami_weiz

únor 9-10 /Praha/
Frisbeercup /open/
info: <http://praguedevils.org/bc08>

únor 23-24 /Plzeň/
Yellow submarine /mixed/
info: <http://www.yellowfeverultimate.org>

březen 1-2 /Brno/
HMČR /open, women/
info: <http://www.cald.cz>

březen 15-16 /Lipsko, D/
Junior indoor tournament /junioři/
info: chdehnhardt@yahoo.de

březen 20-24 Rimini, IT/
Paganello /open, women, mixed/
info: <http://www.paganello.com>

březen 29-30 /Vienna, A/
Vienna Winter League
/open, women, junioři/
info: ultimatevienna.com

únor 1-2 /Pohoř - Odry/
Zimní Pohoř
info: <http://www.discgolf.cz>

únor 23 /Naturpark Leiserberge, A/
HIO Ace Race
info: www.discgolf.at/hio/Website/ace_race.html

březen 15-16 /Praha, Hostivař/
Vítání jara
info: <http://www.discgolf.cz>

březen 23-24 /Jambes, B/
Easter open
info: <http://www.bwbda.com/>

duben 5-6 /Plzeň, Borský park/
ADD
info: <http://www.discgolf.cz>

duben 19-20 /Budapešť, H/
Obuda open
info: hatvani07@gmail.com

duben 26-27 /Kodaň, DK/
Copenhagen open
info: <http://www.opendiscgolf.com/>

květen 3-4 /Budmerice, SK/
Budmerice open
info: <http://www.discgolf.sk/>

OBSAH

:nfo

1. Zápis VH ČALD
2. Zápis VR ČALD
3. Grant MŠMT
Výroční zpráva

d:scgolf

6. EC 2007 Domein of Ronchinne
8. Lochna
Pohoř
9. Skalka
Czech open
10. Info

ult:mate

12. Sandsplash
14. Rozhovor - Zelí
16. Windmill windup
17. Olgoj Chorchoj
18. Attersee
20. EUC '07 - junioři
23. EUC '07 - mix
27. EUC '07 - open
30. Rozhovor - Sue Pioli

společenská rubrika

32. Kecy-hecy

Česká Asociace Létajícího Disku
P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6
cald@cald.cz, www.cald.cz

past 2/2007

frisbíjový občasník

ředitelé a vydavatelé:
Pipi, Raduš a Dejř

redakční rada:
rozzrůstá se
discgolfová sekce : Helenka Fibingerová

jazykové korektury:
Klárka

naše emajlová adresa:
past.redakce@gmail.com

předplatné pro ČR a SR:
david průcha
pod rapidem 5
praha 10, 100 00
telefon: 737 826 113

foto:
lukasicek, me2d, martin&langi, kawasaki,
václav, šoltys, raymond, tom styles, josé
pires, paul hurt, botto

foto na obálce:
dejř

ZÁPIS Z VALNÉ HROMADY

8. září 2007 - České Budějovice

1. Prezence

2. Zpráva o činnosti VR ČALD

Jana Vejmelková informovala proběhlých akcích ČALD,

Reprezentace v Southamptonu na EUC

Mix 2. místo + spirit, Open 16. a Junioři 8.

Frisbee Ultimate bylo letos poprvé zařazeno do oficiálního programu Akademických her, zúčastnilo se 6 týmů. Vyhrál tým ČZU.

Liga 2008 - výzva na návrh systému ligy

Training camp

14.-15.4. hojná účast, děkujeme pomocníkům a trenérům

22.-23.9. plánovaný další, prosíme o pomoc

Rozvojové a propagační akce - Radka Balážová

Grant - Lucie Frišová

Web - Petr Haering

3. Zpráva o hospodaření za rok 2006.

4. Zpráva kontrolní komise - bez výhrad. Z kontrolní komise odstupuje Petr Haering

5. Doplnující volby do Výkonné rady ČALD

Současní členové: Radka Balážová, Petr Haering, Lukáš Filandr

Odstupují: Bryn Perkins, Alena Semerádová

Konec volebního období: Jiří Vaníček, Štěpán Materna, Petr Schreiber, Ivan Fibír, Jana Vejmelková, Lucie Frišová

Kandidují: Jiří Vaníček, Štěpán Materna, Michal Ševčenko, Zdeněk Bouška, Jana Vejmelková

Jiří Vaníček:	zvolen
Štěpán Materna:	zvolen
Michal Ševčenko:	zvolen
Zdeněk Bouška:	zvolen
Jana Vejmelková:	zvolena
Lucie Frišová:	zvolena

6. Doplnující volba člena kontrolní a revizní komise

informuje

Současná komise, které končí funkční období:
Kristina Medková, Jiří Blahout, Lenka Slavíková

Kandidují:

Kristina Medková: zvolena

Jiří Blahout: zvolen

Lenka Slavíková: zvolena

*Příloha: prezenční listina
Zapsala Jana Vejmelková*

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2007/66

Datum a čas konání schůze: 3. 5. 2007

Místo: Monitor CE, Přemyslovská 38

Přítomni: Jana Vejmelková, Radka Balážová, Bryn Perkins, Jiří Vaníček, Petr Haering

Nepřítomni omluveni: Petr Schreiber, Alena Semerádová, Štěpán Materna, Martin Slížek, Lukáš Filandr, Lucie Frišová

1. Training Camp

Kladné odezvy, VR plánuje uspořádání dalšího campu na podzim. Hledá dobrovolníky na pomoc.

2. Granty

Obdrželi jsme první splátku od MŠMT: 25 000,- Kč (z celkových 100 000,- Kč).

Prostředky budou určeny zejména na:

- training Campy
- brožurky pro školy

3. Sponzoring + propagace

Hledáme dobrovolníky na Sportprague.

Radka+Jana napíší dopis sponzorovi.

Jiří Vaníček zajistil spolupráci s agenturou Retro 2000 pořádající Hip Hop Kemp, Semtex Culture a vydávající časopis B-Barrak.

4. Repre

Individuální přístup - kdo z hráčů by se nemohl zúčastnit ME v Southamptonu z finančních

důvodů, ať se obrátí na VR ČALD se zdůvodněním a VR individuálně rozhodne, zda mu poskytne splátkový kalendář, s podmínkou, že celá částka bude splacena do konce roku 2007.

Trenéři dodají 14. 5. finální počty hráčů, kteří pojedou na ME v Southamptonu

Zapsala RB

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2007/67

Datum a čas konání schůze: 4. 6. 2007

Místo: Monitor CE, Přemyslovská 38

Přítomni: Jana Vejmelková, Radka Balážová, Jiří Vaníček, Petr Haering, Lukáš Filandr, Lucie Frišová

Hosté: Štěpán Toman

Nepřítomní omluveni: Alena Semerádová, Petr Schreiber, Štěpán Materna, Martin Slížek, Ivan Fibír

1. Termínovka

2. Liga

3. Mistrovství ČR Open + Ženy

systém předběžně:

- 2 skupiny po 4 s možností postupu nahoru (křížové zápasy 4.s 5.),
- systém zápasů žen bude upraven (pokud možno) s ohledem na ty open týmy, které jsou na svých ženách závislé.

Propagace kontakt Jiří Vaníček:

- Jirka (Exit) vytvoří plakátek,
- Jirka (LH) zajistí distribuci na školách v Třebčovicích

4. Rozvoj

proběhlé akce:

- 10. - 12. 5. Maraton (- nevhodná cílová skupina, + prestižní partner)

16. 5. Sportovní den UK - stánek účast obchodníka a Ivy K. (+ naše cílová skupina) - vyhledat pro příští rok více akcí podobného typu a zajistit více pomocníků

1. 6. Dětský den Prahy 9 - discgolf a freestyle (- příliš malé děti, + výdělek pro účastníky)

10. 6. Senátorky - sportovní den pro tělesně postižené

Materiál (bannery, letáčky, disky atd.)

Petr Haering zjistí, kde se ty věci nacházejí na příští schůzi přednese stav zásob + jak budou skladovány.

2. Granty

Je nutné začít pracovat na metodice - brožurky

o frisbee pro veřejnost.

Training Camp - zajistit více účastníků a lepší propagaci

3. Sponzorování + propagace

Jiří Vaníček zajistil spolupráci s agenturou: Repro 2000 (Hip Hop Kemp, Semtex Culture, B-Barrak). Repro nabízí, umístění našich PR článků a bannerů na jejich web:

požadavky ze strany Repra:

- jejich bannery na našich akcích (mistrovství ČR, Euromix, Amsterdam) Open + Ženy
- stánek na MR Open s prodejem lístků na Hip Hop Camp

4. Repre

5. Letní Liga

Štěpán Toman přišel s návrhem na uspořádání letní ligy pro pražské hráče ultimate, kteří jsou mimo ČALD.

podstata:

- ST má kontakty na 9 skupin, hrajících ultimate na Letné a ve Štřemovce
- ST je osloví e-mailem (kopie na čalďovou adresu)
- organizace zápasů (jen zprostředkuje kontakty, nechoeme příliš zasahovat),
- pověřená osoba by zaznamenala výsledky (ke zvažení)
- možná pomoc našich hráčů apod.
- příležitost k propagaci, rozdáni letáků, videa, pravidla apod.
- oslovit individuality, lidi, o kterých víme, že chtějí ultimate hrát, nepatří do žádné ze skupin a nechťejí do týmu (pick up?)

10. Web

Lukáš Filandr pracuje na svojí nové verzi webu, PH navrhuje Wiki řešení.

Zapsala RB

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2007/68

Datum a čas konání schůze: 10. 7. 2007

Místo: SK Meteor, Praha 7

Přítomni: Radka Balážová, Štěpán Materna, Jana Vejmelková

Nepřítomní omluveni: Lucie Frišová, Bryn Perkins, Jiří Vaníček, Lukáš Filandr, Martin Slížek, Alena Semerádová, Petr Schreiber, Petr Haering, Ivan Fibír

1. Překlad pravidel WFDF

Mañas pošle hotový překlad.

Návrh - odměna Kačence 2000, - Kč.

Úkoly: Mañas pošle překlad VR ke korekci (Štěpán) posléze se pošle WFDF.

2. Propagace EUC

Tisková zpráva ohledně EUC 2007 bude rozeslána týden před mistrovstvím médiím. (vytvoří Mañas, Štěpán, Jana)

Zajistit zveřejnění:

Mañas - B-Barrak

Štěpán: Lidové noviny, Reflex

Jana - ČTK přes Honzu Šoltu, Vitek

Radka - Fikouš Pražský expres

Všichni: ostatní média

3. Training camp

Jana zjistí z MSMT seznam středních škol z okrese střední Čechy, poprosí Jirku Ustí o plakátek. Ivánek zjistí při jakém počtu účastníků je potřeba akci nahlásit na příslušné úřady, jaké jsou poplatky a pravidla.

Všichni: informovat týmy o přípravě náborových letáků atd.

4. Web

Aktualizace - nově videa, záznamy rozhlasových pořadů, článků z tisku atd. v samostatné sekci média.

5. EUC

Za hráče kteří se ze zdravotních důvodů nezúčastní EUC je storno poplatek 15 GBP/hráč. Zatím to vypadá na jednoho či dva hráče.

Náklady za ubytování a dopravu se rozpočítají mezi ostatní hráče, ale dáváme k zvažení, zda tento poplatek nezaplátí ČALD.

Radka: ověřit, zda všichni účastníci EUC mají zaplacený členský poplatek do ČALD, pokud ne, vybereme je.

6. Zimní soutěž

7. VH na Mixovém mistrovství

připravit podklady pro jednotlivé sekce

Zapsala JV

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2007/69

Datum a čas chování schůze: 15. 8. 2007

Místo: Na hrádku, Praha 6

Přítomni: Štěpán Materna, Lucie Frišová, Jiří Vaníček, Lukáš Filandr, Jana Vejmelková, Petr Schreiber, Petr Haering

Nepřítomní omluveni: Bryn Perkins, Martin Slížek, Alena Semerádová, Ivan Fibír

1. MR ČR Mix

Bude pouze pro ČR týmy, pouze v případě, že by se přihlásilo méně než šest týmů, pokusíme se sehnat podporu ze zahraničí. Dáme přednost delším zápasům.

Hlasování: 5 pro 1 proti

2. Příprava valné hromady

Jeden z bodů na valnou hromadu bude výzva k hráčům, aby podali návrhy na nový systém ligy případně na pozměnění stávajícího systému do konce října 2007

Výzva na vstup do VR pro nové členy, zatím je navržen Zdeněk Bouška.

3. Training camp

Seznam středních škol se nachází na: www.nuov.cz

Jana vytvoří pozvánku a poprosí Jirku z Ústí o návrh plakátu. Pozvánku rozeslat na halo, aby současní členové rozeslali plakátky na školy atd.

Všichni: osloví dobrovolníky na pozice trenérů a pomocníků a budou informovat týmy, že mohou připravit náborové letáky

4. Web

Nová snadněji ovladatelná verze webu, vyhlášení soutěže na grafický návrh stránek, nejdříve pouze interně, pokud se nikdo neozve tak mimo Frisbee.

5. Tiskové zprávy a propagace

Velmi děkujeme Sašovi Klimentovi za pomoc s propagací Frisbee po EUC 2007. Budeme pokračovat s propagací frisbee a rozesílat info o plánovaných akcích do médií.

6. Zimní soutěž

7. Proplacení kazet miniDVD

8. Grant MŠMT

Shromáždit podklady a zkompletovat skripta a

brožuru o Frisbee tak, aby šly nejpozději v listopadu do tisku.

Dále vytvořit výroční zprávu viz. bod 9.

9. Výroční zpráva

10. Organizace EUCF 2008

Jelikož je potřeba 12 ultimátových hřišť pro 16 Open a 12 ženských týmů, jediný vhodný areál, který přichází v úvahu jsou Blšany.

11. Akce na Ladronce

Kryje se s training campem, zajišťuje Radka a Štěpán, je potřeba vzájemná spolupráce.

Zapsala JV

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2007/70

Datum a čas konání schůze: 17. 9. 2007

Místo: U Čámrse, Praha 2

Přítomní: Lucie Frišová, Jiří Vaníček, Jana Vejmelková, Petr Haering, Radka Balážová, Zdeněk Bouška, Michal Ševčenko

Nepřítomní omluveni: Štěpán Materna, Martin Slížek, Lukáš Filandr

1. Volba předsedy VR a rozdělení funkcí ostatních členů rady

Předseda

Návrhy: Jana Vejmelková

Hlasování - Pro: 6, Proti: 0, Zdržel: 1 - Jana Vejmelková byla zvolena novou předsedkyní

Tajemník - Jiří Vaníček

Rozvoj - Štěpán Materna, Radka Balážová

Golf - Martin Slížek

STK - Lukáš Filandr, Zdeněk Bouška

Freestyle - Štěpán Materna

Komunikace CEL - Jana Vejmelková, Michal Ševčenko

Web - Petr Haering, Lukáš Filandr

Granty - Lucie Frišová

Ekonomika - Radka Balážová

Komunikace repre - Petr Haering

Koordinace soutěží: Michal Ševčenko

Legislativa - Vít Grigartzik (externě)

Evidence členů - Jan Malý (externě)

2. Training camp

Zástupci týmů, které mají na prodej disky je přivezou.

Všichni z VR kteří mohou, se zúčastní, aby pomáhali s organizací campu.

Všichni: během týdne stále ještě oslovovat týmy a zájemce z řad veřejnosti, aby se training campu zúčastnili.

3. Rozvoj

4. Sponzoring

Oslovit ČEZ ohledně sponzorského daru pro ČALD.

Již jsme jednou neúspěšně zkoušeli, použít úspěch Mixu - stříbrnou medaili.

Zodpovědná osoba: Jiří Vaníček

5. Granty

Jana, Lucie a Radka připraví rozpočet grantu, pro jejich budoucí rozdělení a použití.

Plán vytvořit propagační dresy (světlá a tmavá varianta) pro hráče, kteří se zúčastňují rozvojových akcí a exhibic.

Metodika

Kalkulace ceny za tisk metodik jak knižně tak ve formátu CD. Vzhledem k ceně se vyplatí udělat větší náklad. Formát publikace bude A5. Publikaci graficky zpracuje Ondřej Bouška.

Dotisk letáků o frisbee (obecných, ultimate i disc-golf). Jirka Vaníček vyhledá původní podklady, zajistí aktualizaci a případný dotisk.

Školení trenérů - akreditace

Tomáš má informace o tom jak akreditaci získat. Projedná s Janou a vysvětlí ji podmínky. Odkoupení autorských práv na skripta od Jana Filandra za navrhovanou částku 5 000,- Kč. Pro: 6, Proti: 0, Zdržel: 1. Smlouvu s Janem Filandrem připraví Vít Grigartzik

Nutno zajistit reporty o mezinárodních akcích ČALDu pro MŠMT, abychom mohli získat grant pro asociaci.

6. Web

7. Výroční zpráva

8. Zimní soutěž

Výzva týmům o pořadatelské zimních ligových turnajů.

Nutno zjistit volné termíny haly v Chomutově pro HMR MIX, v Ústí nad Labem pro HMR Open a Ženy.

9. Proplacení kazet miniDVD

10. Organizace EUCF 2008

Maňas zjišťuje info o Blšanech. Podal žádost o vytvoření rozpočtu a možnosti na hřiště. Zástupci Blšan se ještě nevyjádřili.

11. Akce na Ladronce

Zapsala JV

grant z MŠMT pro rok 2007

Jak někteří z vás tuší, dostali jsme v roce 2007 grant od MŠMT pod Národním programem sportu pro všechny.

V původní žádosti jsme žádali o dotaci větší, dostali jsme 100 000 Kč, ze kterých jsme mohli realizovat pouze část našeho projektového záměru. Částka byla využita hlavně na rozvojové aktivity, akce pro veřejnost, vzdělávací akce a práci na nových materiálech a metodice pro výuku Frisbee.

Za poskytnutou dotaci MŠMT děkujeme, umožnila nám výrazný posun, alespoň v některé z našich oblastí. Později jsme se dozvěděli, že jsme jednou z mála tzv. malých asociací, které nejsou pod ČSTV a dotaci dostaly. Doufáme v další spolupráci a podporu.

V říjnu jsme podali žádost na rok 2008, pokud správně vyúčtujeme grant za rok 2007 a náš projektový záměr pro tento rok se bude líbit (jedná se o navazující a rozšiřující aktivity předešlého projektového období), možná obdržíme podporu i na rok 2008.

Pokud se tak stane, určitě vás budeme informovat a požádáme vás o pomoc a spolupráci při realizaci jednotlivých aktivit.

Děkují všem, kteří se většinou dobrovolně podíleli na realizaci aktivit loňského roku (training campy, zpracování metodiky, letáků, Papámu za práva na stará skripta, podpora ze strany členů VR).

Co se tedy v roce 2007 dělo?

> realizovali jsme první Training campy, které se ukázali jako prospěšné a oblíbené

> podařilo se rozjet letní amatérskou ligu v Praze (díky Štěpáne Tomane)

> zúčastnili jsme se nespočtu propagačních akcí, na kterých jste nám významně pomáhali svou přítomností a tím, že jste exhibovali a věnovali se kolemjdoucím

> opravili jsme staré letáky a vyrobili nové, mnoho z nich už jsme také rozdali

> pro propagační a rozvojové akce máme sadu disků, takže už si nebudete ničit svoje, zbytek disků byl rozdán během akcí jako odměny

> pro propagační a rozvojové akce máme též sadu velkých fotografií z tematikou Frisbee, které dávají kolemjdoucím a účastníkům možnost představit, jaká je asi atmosféra na turnajích a jak sport v akci vypadá

> dohodli jsme se na odkoupení původních skript, ta byla přepracována a vytištěna v nové podobě (formát A5) a také na CD. Metodika bude distribu-

ována během našich rozvojových a vzdělávacích aktivit, každý z týmů pod ČALD dostane do své „knihovničky“ také několik kusů.

V době, kdy píšu tento článek, uzavíráme účetnictví a připravujeme vyúčtování pro MŠMT.

Na realizaci grantu jsme se podíleli také vlastními prostředky, ale věřím, že se nám to mnohonásobně vyplatilo v objemu věcí, na které by se jinak ještě dlouho nedostalo a které mají smysl z dlouhodobého hlediska.

Za VR realizátor projektu, Lucie

Poznámka:

Aktivity a materiály realizované v rámci podpory MŠMT v žádném případě nevyjadřují postoje a názory MŠMT, které za ně tudíž nenese žádnou zodpovědnost.

výroční zpráva

O výročce se mluvilo už v předchozích letech, bohužel časové vytížení, nesplněné sliby některých z nás zapříčinily, že jsme se v minulých letech obešli bez ní, pouze ze zprávou pro VH, která je ale pro Asociaci dostačující.

Vzhledem k tomu, že jsme dostali na rok 2007 grant, snažíme se komunikovat s širší veřejností a když to jde, hledáme potencionální sponzory pro reprezentaci atd. (mimořádně, díky práci členů VR v létě se povedla velmi slušná medializace úspěchu ze Southamptonu a propagace několika podzimních aktivit (Ladronka, Training camp)) výroční zpráva se stala nutností. Věříme, že bude prospěšná nám všem, protože dokumentuje naši činnost v roce 2007 a měla by být uceleným materiálem o ČALD, který můžeme všichni využít při komunikaci s veřejností.

Výroční zpráva by měla být během jara k dispozici na našem webu v PDF formátu.

Tento článek opravdu nemůže mít jiné pojmenování. Příležitostí zahrát si tento sport se mi v letošním horkém létě sešlo opravdu hodně, a už při předávání vysvědčení jsem věděl, že letos o prázdninách si hóódně zaházím. Moje termínovka se na mě jen smála. Z deseti prázdninových víkendů mi tři zabral discgolf, a to včetně Mistrovství Evropy. Na začátku léta jsem byl deset dní na vysokohorském soustředění v Rumunsku, kde discgolf rozhodně nechyběl. Další tři akcičky měly taky spojitost s létajícími předměty, ať už to bylo koupání v moři v Rostocku nebo stavění lodiček v Chrustenicích. Nakonec mi zbyly volné pouze dva víkendy z celých prázdnin. A to byl ještě zrušen plánovaný týmový golfový turnaj na začátku srpna - to už by bylo opravdu moc!

Co se týká Belgie a již zmiňovaného Evropského šampionátu v blízkosti zámku Domein of Ronchinne v blízkosti města Namur, tak to byla docela slušná týdenní dovolená pod stanem, na místě, kde to golfovým diskem žije všechno od rána do večera - kurzem počínaje a Toi-Toi shower konče. A vy celý den házíte a házíte, až vás z toho bolí ruka a postupem času i zbytek těla. A když zrovna neházíte, tak si o házení alespoň s někým povídáte, rozebíráte jednotlivé jamky apod. A když zrovna neházíte ani o házení nemluvíte, tak si pravděpo-

dobně v shopu kupujete nějaké disky, abyste měli čím házet! Tak trochu začarovaný kruh.

Teď jsem si uvědomil, že je také třeba zmínit, kdo reprezentoval, kdo byli ti „naši hoši“. Českou republiku reprezentovali: Mark Trubl v kategorii Masters, a v otevřené kategorii Daniel „Dany“ Hokeš, Martin „Marfák“ Slížek a Jiří „Dr. Úd“ Blahout. Ale těžko říct, jestli opravdu reprezentovali, protože česká vlajka na stožárech mezi ostatními nevisela, takže jsme tam asi byli načerno. Zato tam měli ruskou a estonskou vlajku - i v takových zemích se už hraje discgolf a dokonce měly poprvé své zastoupení na ME, vída! Teď jsem se trochu opřel o organizační stránku turnaje, takže se trochu rozpovídám o ní.

Za prvé: Všechno bylo nesmyslně drahý! Za startovné 80€ jsme dostali pouze bílé tričko s logem šampionátu. Toť vše! Disky do hráčského balíčku nedorazili včas, takže smůla! Děkujeme, že jste přijeli, hezky si zahrajte!

Za druhé: Všechno bylo nesmyslně drahý! Snídaně stála 12€, oběd asi 14€ a večere podobně. My jsme měli objednáno dopředu jídlo asi na čtyři dni, což dělalo dohromady, a teď se držte, 170€!!! Na místě jsme tedy vyškrtali všechny snídaně, sem tam nějakou večerí a oběd a dostali jsme se na krásných 107€ !!! Pičo!

disc_golfové prázdniny

Za třetí: Všechno bylo nesmyslně drahý! Aby toho nebylo málo, tak za postavení stanu jsme dali ještě 5€. K tomu je ještě třeba připočítat tisícový nákupy jídla, pochutin a tekutin, jak v Čechách tak i na místě. Plus nějaký nákupy disků, a je z toho moc pěkná (rozuměj pěkně mastná) dovolená! Tak radši dál a budeme se držet toho: „Hezky si zahrajte.“

Když zahrajte, tak asi na nějakém kurzu, že?! Takže o kurzu. O něm bych teď mohl básnit na několik stránek, než bych vám vylíčil veškerá úskalí jednotlivých jamek a všechny laskominy, které si vymyslel ten, kdo ten kurz vymyslel. Ale to by asi nikoho nebavilo. Takže jen ve stručnosti: kurz měl par 62 a byl velice náročný a většina jamek by se dala charakterizovat přídavnými jmény jako „dlouhá“, „úzká“ nebo „fakt těžká“ a vyložené po rovině se taky moc nehrálo. Délka jamek byla v rozmezí od 67 do 332 metrů, přičemž ty nejdelší měly par 5, což sice bylo v lidských silách, ale rozhodně nebylo jednoduché tohoto skóre kvůli přírodním překážkám dosáhnout. Za vyložené jednoduché by se daly označit pouze dvě nebo tři krátké jamky, kde si (normální) hráč mohl trochu zvýšit sebevědomí a zaútočit na „dvojku“ (birdie). Část jamek byla vytyčena po loukách v údolíčku přímo pod terasou zámecké restaurace, takže ti, kteří zrovna nehráli, mohli s klidem z terasy pozorovat počínání svých soupeřů. Zbytek kurzu byl v okolních lesích, kde se nacházely více či méně uzavřené jamky spíše technického rázu.

Naši hru nebudu podrobně rozebírat (bojovali jsme celou dobu jak lvi) a nejlepší skóre z nás dokázal, jako vždy, naházet Mark Trubl a ve své kategorii výkonem 66-66-63 se umístil na krásném 15. místě v konkurenci 44 borců. Jen pro srovnání: vítěz Masters, švéd Christer Köhler, hrál 55-60-58. Starý páky neměly semifinále a výkony na finálových devíti jamkách pro přehlednost neuvádím. To jen pro pořádek, abyste si nemysleli, že bylo po třech kolech hotovo. V openu se sešlo celkem 107 hráčů a úplně nejlepším se ukázal Christian Sandström, který zahrál 51-57-55-54 a tím si vydělal 1000€. Druhý o čtyři hody skončil Jesper Lundmark a třetí byl Markus Källström o dalších šest hodů zpět. Asi nikoho nepřekvapí, že všichni tři jsou ze Švédska. Nejlepším Čechem byl Dany na 53. místě se skóre 67-63-67-67. Vyrovnanost nade vše. Na 59. místě jsem byl já - Úd Blahý - a stačilo mi na to skóre 66-64-69-69. Musím říct, že svůj cíl - zahrát si semifinále (to bylo pro prvních 72 hráčů po třech kolech) - jsem si splnil, takže jsem vlastně spokojený, ale pro příště by to chtělo postupně zlepšování, nikoliv zhoršování. U Martáka by mělo dojít k celkovému zlepšení obecně, protože jeho 79-77-74 mu stačilo jen na 96. místo. Síla není všechno.

Jen pro zajímavost bych rád uvedl, že moje skóre by stačilo v kategorii Women na krásné druhé místo, ale v Juniorech bych byl až kolem desátého místa - tak našlápnutí ty klučínové jsou!

Až dorostou do věku pro Open, tak potěš koště! Ještě pro úplnost doplním, že Ženy vyhrála „o parník“ Švédka Birgitta Lagerholm (62-59-67), která druhé v pořadí nadělila 25 hodů a ostatním samozřejmě ještě více!

Když to všechno shrnu, tak musím říct, že toto mistrovství bylo obrovským zážitkem a velkou školou discgolfu a už teď se těším na příští rok, ať už jako hráč nebo jen jako divák, protože i z pohledu diváka je discgolf v podání těch nejlepších v Evropě zajímavým sportovním zážitkem.

results

open

1. CHRISTIAN SANDSTRÖM
2. JESPER LUNDMARK
3. MARKUS KÄLLSTRÖM
4. MATTIAS NILSSON
5. KAAKINEN MIKKO
- ...
30. DANI HATVANI
- ...
53. DANIEL HOKES
- ...
59. JIŘÍ BLAHOUT
- ...
96. MARTIN SLÍZEK
- ...

masters

1. CHRISTER KÖHLER
2. KLAUS KATTWINKEL
3. PETER BYGDE
4. JONAS LINDHOLM
5. TAMMINEN ILKKA
6. MARTIN FREDRIKSEN
7. DEREK ROBINS
8. ROBERT DELISLE
9. PAUL FRANZCZ
10. FREDY VON ALLMEN
- ...
15. MARK TRUBL
- ...

women

1. BIRGITTA LAGERHOLM
2. NILOOFAR MOSAVAR RAHMANI
3. LYDIE LYKKE HELLGREN
4. ANKI FRANTZ
5. MATILAINEN ANNE
6. LENA BRAMMER
7. NORA BACKES
8. CHRISTINA MEARS NL
9. MANNER SUSANNA
10. ALAHARJU SAIJA
- ...

V polovině července jsme si udělali výlet do Německa na turnaj Albuch open. Ten je součástí místní Tour a konal se v Söhnstettenu na jihu země. Mají tam moc prima kurz, na kterém se hází v jednom dlouhém a krásném údolí, mimo jiné i dolů po sjezdovce. Jsou tam jamky náročné, ale opravdu krásné a je radost si tam zahrát. O to radostnější je fakt, že příští rok se tam bude hrát Mistrovství Evropy. Sestava v našich barvách pro tyto prázdniny dost typická: Dany, Marťák s celou rodinou, Udíce a Lukáš. Na poslední chvíli se ještě mezi 72 hráčů (kromě Německa a ČR měli své zastoupení také Belgičané, Francouzi, Rakušané, Američané a Švýcaři) vmáčkli i všemi oblíbený Mark Trubl.

Posádka auta Lukáš-Dany-Udíce byla na místě už v noci na pátek (a to skoro jako první ze všech) a jediný discgolfista široko daleko byl podroušen pod obraz už co jsme přijeli a byla s ním opravdu legrace, hlavně jeho hlasité říhání bylo ohromující! Takže jsme se cítili jako doma. Proběhl i populární putting. V pátek ráno jsme si prošli kurz a zjistili, že nás během víkendu čeká pořádná túra, a že chodit pořád do kopce z kopce osmnáct jamek s taškou na zádech není žádná legrace. Opět se totiž skoro nehrálo po rovině a každá jamka znamenala sestup do údolí nebo naopak výstup do svahu nebo kombinaci obojího. Jelikož naše řady doplnila i rodina Slížkova, tak jsme vyrazili po krátkém občerstvení ještě jednou na kurz s cílem nahrát co nejlepší skóre v doubles - soutěži dvojic. Dvojici Dany-Udíce se nakonec podařilo zahrát třetí nejlepší skóre ze všech, čímž jsme si vydělali 12 €. Tento nepatrný úspěch nás skvěle motivoval pro samotný turnaj. V něm jsme si nevedli vůbec špatně. Mark hrál celou dobu o

vítězství v Mastrech a my ostatní jsme se snažili co nejvíc, abychom mu nedělali ostudu. To se nakonec vcelku povedlo. Po třech kolech byl cut pro semifinále v Openu pro prvních 20 hráčů, a do semifinále se dokázal protáhnout Údí z 15. místa a Lukáš z osmnáctého. Danymu chyběl na semifinále jeden jediný hod. V semifinále se hrálo už pouze 9 jamek a já se snažil udržet své umístění za každou cenu, protože pro prvních 15 byly připraveny price money. Naše skupina hrála vlastně o třinácté až šestnácté místo, takže bylo jasné, že někdo z nás čtyř utře nos. S odstupem času musím přiznat, že jsem těch devět jamek zahrál opravdu dobře a kromě dvou dohozů jsem

vlastně nechyboval, což se nedalo říct o mých soupeřích, kteří se navzájem kontrolovali a řekli bych, že i podvědomě znervózňovali. Já si hrál svoje a nakonec jsem z nich zahrál nejlépe a skončil jsem celkově dva hody pod parem hřiště. Nakonec mi to stačilo na dělené 13. místo a do kapsy mi šlo 15 €. Lukáš si udržel svou 18. pozici, Dany byl 22. a Marťák 24. Mark nakonec vybojoval v Mastrech druhé místo, když za vítězným Andreasem Thönem z Německa zaostal o pouhé dva hody na - 11ti. Ještě doplním, že celkový vítěz, Michael Stelzer, naházel 26 hodů pod par. Tak zase za rok na viděnou.

lochna

3. turnaj ligové sezóny

Pořadatel: Dr. Úd, Dodo

Datum: 16.-17.6. 2007

Místo: Lochotínský park, Plzeň

Ročník: 5

Počet hráčů: 15

Systém: 3x18 jamek + 9 jamek finále, par 46

Rekord hřiště: 52 (Disqman - 2006)

Třetí díl discgolfové ligy se už tradičně hraje v Plzni v Lochotínském parku a už tradičně se v půlce června na všechny hráče smálo celý víkend sluníčko, a tak nestálo nic v cestě dalšímu příjemně strávenému víkend. V pátek se odehráli double, při kterých se přišlo na to, že Technická správa města Plzně tentokrát nezpracovala tak jak měla a neposekala nám trávu ve spodní části kurzu, což byla ale jen malá piha na kráse. Doubly nakonec vyhrál Dany, který jako jediný hrál sám za sebe (což není výhoda, protože si nemohl vybírat ze dvou pokusů jako ostatní), ale v átek hrál opravdu výborně a celkovým skóre 50 hodů (dva pod par) nasadil hned v pátek laťku hodně vysoko. Potom jsme to spláchli nějakým pivem a ulehli do postýlek v hotelu u Údů.

V sobotu ráno už to začalo naostro. Na kurz se vydali tři skupiny po pěti hráčích - tentokrát nikdo nepřišel pozdě, asi se báli případné penalizace za pozdní příchod. Na tomto místě musím říct, že sobotní výkony obecně zůstaly dost za očekáváním, a to hlavně hráčů samotných. Přece jenom Danyho páteční výkon sliboval mnohé, ale ani Dany ani Mark ani ostatní v sobotu par hřiště moc neatakovali. Nejlepšími sobotními výkony tedy zůstali Danyho první a Markovo druhé kolo (54 hodů, dva nad par) a Udovo dvakrát 55, což mu po prvním dnu stačilo na průběžné vedení. To by ale nesměla přijít neděle, s í do růžova vyhajaný

Mark a jeho bezchybná a v našich zeměpisných šířkách naprosto nedosažitelná hra. Je pravda, že sobota Markovi nevyšla zrovna podle jeho představ, a tak si to chlapík doma večer asi všechno dobře promyslel a na jeho válcování soupeřů v neděli to bylo znát. Mark dokonce útočil na rekord kurzu a na konci třetího kola byl velice zklamán, když svůj rok starý výkon „pouze“ zopakoval - 48, čtyři hody pod par!! V každém případě ho tento výkon katapultoval do čela s takovým náskokem, že už zase nebylo o co hrát. Vlastně bylo: Úd se v neděli zhoršil a ostatní o něco zlepšili, takže se první pětice, která šla do finále, úžasně vyrovnala.

la. Po třech kolech: Mark 160, Dr.Úd 168, Dany 170, Dodo 171 a Marták 172. Takže třeba Marták ztrácel na druhé místo jen čtyři hody, což se dá na devíti jamkách lehce dohnat - o napětí nouze nebyla.

Ještě než se půjdeme podívat na finále, tak jenom v krátkosti nakoukneme, jak to vypadalo mezi holkama. Tentokrát si zahrály jenom dvě a obě z Budějovic - Pája a Katka. A začneme u Katky, která sice skončila nakonec druhá, ale je na ní vidět, jak se turnaj od turnaje zlepšuje a poté, co si v prvním kole osahala Lochotínský kurz, tak už jí to šlo stejně dobře jako Páje a dokonce druhé kolo obě zahrály stejně (85 hodů). Nic na tom nemění, že to bylo Katky nejlepší kolo a Páji nejhorší. U Páji je třeba vyzdvihnout její vyrovnanost, která v discgolfu většinou vyhrává turnaje a v ženské kategorii to bývá skoro pravidlem. Pavla naházela tři kola takto: 84-85-83, což jí stačilo k vítězství o plných dvanáct hodů.

A zpátky na finále mužů! Mark hrál uvolněně, ostatně jeho náskok mu to dovoľoval. Opak se ale dá říct o ostatních, kterým vidina dobrého umístění natolik svazovala ruce, že především začátek finále vypadal jako parodie na discgolfové finále. Vypadalo to spíš jako soutěž o to, kdo udělá víc hloupých chyb, a kdo dokáže zahodit kratší dohoz. Na obranu těchto borců musím říct, že tato krize trvala jen pár jamek, a že se po chvíli všichni rozházeli k odpovídajícímu výkonu. Především se zaskvěl Marták, který dokázal nasázet ve finále čtyři dvojky v řadě a tento výkon mu nakonec stačil na postup z pátého na dělené třetí místo - o to se podělil se shodným skóre s Danym. Stříbro dokázal o dva hody udržet Dr.Úd a na pátém místě skončil Dodo, který finále naprosto podojil a po zásluze získal ocenění „Tragéd víkendů“.

pohoř

4. turnaj ligové sezóny

Datum: 17.-19.8. 2007

Místo: Pohoř, Odry

Počet hráčů: 24

Systém: 3x25 jamek + 9 jamek finále, par 75, ženy par 83

Rekord hřiště: 65 (Dany)

Turnaj na Pohoři už nemá v tomto plátku cenu ani představovat, takže dnes budu opravdu stručný. V prvním kole se Mark nadechl ke své oblíbené spanilé jízdě a vydechl až po třetím kole s úžasným skóre -24!!! Půl parníku za ním byl na druhém místě Dany s -13ti a ostatními

chyběl parník celý. Třetí Úd měl -2 a pod par se ještě dostal Adam s -1. Finále se tentokrát nehrálo zaprvé z toho důvodu, že nebylo o co hrát, a za druhé proto, že po sobotní alkoholové kúře neměl nikdo sil na rozdávání. Ženy vyhrála Kristýna Fojtíková před Vendulkou Skalkovou a Pavlou Peškovou. Jedno se ale turnaji na Pohoři musí nechat: už dlouho se jedná o nejvíce obsazovaný turnaj na českých discgolfových lukách a i letošní účast, 24 hráčů, je nadprůměrná. Jen tak dál, už se nemůžu dočkat chvíle, kdy se nás na turnaji české ligy objeví třeba těch optimálních 72 hráčů (18 jamek krát čtyři hráči ve skupině). Třeba už brzy...

skalka

5. turnaj ligové sezóny

Pořadatel: Julius Jankovič a LDC Hunters

Datum: 15.-16. 9. 2007

Místo: Lesopark Skalka, Liberec

Redakce by ráda upozornila na opravdu pěkně zpracované informace o kurzu, které naleznete na <http://discgolf.wz.cz/1/skalka.php>.

Ročník: 3.

Počet hráčů: 29, za poslední dobu nejobsazenější turnaj v ČR (to jsem ještě nevěděl o CZ Open)

Systém: 3x18 jamek + 9 jamek finále, par 54, ženy par 60

Rekord hřiště: 57 (Dany - 2007)

Párty: Jiná chalupa než v minulých letech, ale obě párty (páteční i sobotní) byly velice vyvedené. Nechyběl putting contest, chlast a podobné hračky na zpestření zábavy. Vyhráli ti, kteří se dožili epizody s tažnou ovčí. Pro ty, kteří tuto story neznají: kontaktujte Cimpyho, on vám jí rád převypráví.

Hra: Uvolněná, prosluněná, místy dobrodružná. O vítězi nerozhodly ani čtyři jamky rozhazování a rozhodnutí přineslo až C.T.P.- close to pin na jamce číslo 1 - bylo to napínavé...

Celkový dojem: pět hvězdiček, Julio a všichni z Liberce dokážou turnaj zorganizovat tak, že si vlastně nevšimnete, že organizován je. Vše šlape jak má, nikomu nic nechybí a o vše je vždy dopředu postaráno nebo to není žádný problém zařídit. Spokojená atmosféra se pak prolíná celým víkendem. Díky za to. ☀

czech open

6. turnaj ligové sezóny a zároveň Mistrovství republiky

Pořadatel: Martin Slížek, Daniel Hokeš, Lukáš Filandr

Datum: 6.-7. 10. 2007

Místo: Vypich, Praha

Ročník: 5.

Počet hráčů: 40 včetně Slovenska a Maďarska, z toho 10 žen

Systém: 18 jamek, par 55, ženy par 65

Rekord kurzu: 48 (Disqman 2004)

Párty: Startovním místem v sobotu byl Hrádek, ale v sobotu se dost brzo vstávalo, takže se i brzy rozešly unavené skupinky do všech koutů Prahy za noclehem, a pak se případně dopařovalo v soukromí. V pátek se po doublech sedělo U Rusů a pak v soukromí.

Hra: Spousta hráčů na kurzu, spousta skupin, se kterými se můžete zdravít: „Nazdar skupino!“, spousta krásných hodů a spousta krásných žen.

Dva Slováci v první pětce! Mistrem Republiky se stal Lukáš Jedlička z Pohořského týmu D.u.B. Hill. Mistryní se stala Zdeňka Kosková z Atrofovaných discgolfových rukou.

Celkový dojem: Tento turnaj byl opravdu velký s velkým V. Tolik lidí najednou a na jednom místě ještě v Čechách a na Moravě discgolf nikdy nehrálo. Kolemjdoucí (rád bych se zde navezl především do pejskařů, důchodců a rodičů s malými dětmi) alespoň lépe pochopí, že se kolem těch kovových košů opravdu něco děje, když tam chodí tolik lidí a všichni dělají to samé- z určitého místa se snaží doházet svůj podivně malý disk do toho vzdáleného kovového koše. Supr!

info@discgolf.cz
www.discgolf.cz

JGM / Praha
www.discgolf.cz/jgm/jgm.html

LDC Hunters / Liberec
www.discgolf.wz.cz

ATRUC / Plzeň
atrucplzen@centrum.cz
www.atruc.pc.cz

ligová tabulka 2007

	hráč	kategorie	klub	ADD	JGM	Lochna	Pohoř	Skalka	CZ open	Celkem
1	Mark Trubl	m	AZDGC	-	100.0	100.0	100.0	93.5	92.5	393.1
2	Jiří Blahout	o	ATRUC	100.0	93.3	93.3	91.7	100.0	85.0	386.6
3	Daniel Hokeš	o	JGM	89.5	-	86.7	95.8	96.6	95.0	376.9
4	Martin Slížek	o	JGM	84.2	86.7	86.7	-	82.8	82.5	340.4
5	Lukáš Filandr	o	PD	68.4	80.0	66.7	83.3	75.9	87.5	326.7
6	Marek Fojtík	o	Pohoř	73.7	73.3	-	79.2	79.3	77.5	309.7
7	Marek Šnejdar	o	ATRUC	57.9	-	60.0	-	69.0	60.0	246.9
8	Martin Olšina	o	Pohoř	36.8	53.3	53.3	50.0	62.1	67.5	236.2
9	Petr Ciboch	o	DTS	42.1	60.0	46.7	58.3	55.2	25.0	220.2
10	Kristýna Fojtíková	w	Pohoř	15.8	46.7	-	54.2	65.5	47.5	213.9
11	Julius Jankovič	o	LDC	-	1.0	-	62.5	89.7	50.0	203.2
12	Adam Štekl	o	ATRUC	94.7	-	-	87.5	-	-	182.2
13	Jiří Kratochvíl	o	ATRUC	52.6	-	-	-	62.1	57.5	124.2
14	David Borecký	o	-	-	-	40.0	37.5	37.9	40.0	155.4
15	Pavel Brückler	o	LDC	-	1.0	-	-	86.2	62.5	149.7
16	Martin Řehoř	o	ATRUC	-	-	-	70.8	-	75.0	145.8
17	Ondra Šedivý	o	JGM	-	66.7	-	-	-	57.5	124.2
18	Vendula Skalková	w	Pohoř	-	-	-	45.8	37.9	37.5	121.2
19	Karel Moštěk	o	DTS	-	33.3	26.7	29.2	27.6	30.0	120.1
20	Pavla Pešková	w	DTS	5.3	40.0	13.3	20.8	17.2	17.5	95.5
21	Zdeňka Kosková	w	ATRUC	21.1	-	-	-	-	57.5	78.6
22	Michal Javora	m	Pohoř	10.5	26.7	20.0	8.3	10.3	12.5	69.7
23	Václav Brada	o	ATRUC	63.2	-	-	-	-	-	63.2
24	Eva Kostnerová	w	ATRUC	26.3	-	-	-	-	35.0	61.3
25	Kateřina Zbytovská	w	DTS	-	20.0	6.7	12.5	6.9	15.0	54.4
26	Markéta Mikušová	w	DTS	-	-	-	2.0	6.9	20.0	28.9
27	Jana Vejmelková	w	SPLT	-	-	-	-	13.8	-	13.8

léto s ultimate

*L*ETOŠNÍ léto nebylo výjimkou a vylákalo nás z útrob nevládné bały svými teplými paprsky, vlahým vánkem a tím správným pocitem naprosté pohody, který zažíváte lebedíc si ve voňavé trávě. Nabídlo všem příznivcům tu správnou porci ultimate. Výběr byl vskutku bohatý, takový, kterým by nepohrdli ani ti největší fajnšmekři, tento rok navíc okořeněný vrcholem sezóny v podobě Mistrovství Evropy, které se konalo ve dnech 28. 7 až 4. 8. 2007 v Anglickém Southamptonu.

Na dalších stránkách najdete kromě vyčerpávajícího reportu, postřehů, rozhovorů a názorů ze zmíněného mistrovství také svědectví z turnajů více „pohodových“ tak, jak je vytvořili ti pilnější z Vás (redakce články nezkracuje a nerediguje není-li to nezbytně nutné a jakékoliv druhy nátlaku či dokonce výhrůžky ze strany autorů ohledně formátu příspěvků jsou naprosto bezpředmětné!), pokud má někdo pocit, že mu v obsahu časopisu nějaký významný, či jeho oblíbený turnaj chybí, není nic snadnějšího než se podělit o své pocity a zážitky písemně nejlépe i s obrazovou přílohou ;).

Jestli jste již byť jen zběžně prolistovali toto číslo, možná jste postřehli, že chybí zmínka o českých ligových turnajích. Nemusíte mít strach, české lize se budeme podrobněji věnovat v příštím vydání. Takže se těšte!

Letu, vzletu a výletu 3x nazdar!

aneb jak se hraje pejsmíček

*T*ento článek vznikl přepisem nahrávky rozhovoru mezi Evex, Zdeňkou, Údem (všichni Atruc) a Radkou (ŽŽ), která ho doplňovala zvědavými otázkami, cestou autem z jednoho nejmenovaného turnaje. Nikdo hlavně nenapsal nic o tomto zlomovém a historicky důležitém turnaji, tak jsme to holt splácali sami.

Z: ... na Sandsplashi nebyl ani jeden slabej článek...

U: Ahoj Mistře písku, na co si vzpomínáš z letošního Sandsplashu?

E: Ahoj! Ahoj! Ahoj! Cha, Cha...

R: ... byste měli říct v jaký jste tam byli sestavě.

Z: No, byli jsme tam Adam, Martin, Dodo, Úd, Zdeňka, Ewyna, Evex ... Uzdička...

E: Lucka.

Z: Lucka.

E: Lolek.

Z: Lolek?

E a U: No.

E: Martin Fajta.

Z: Martin Fajta?... A Langi.

U: Takže to znamená, že nás tam bylo jako psů.

Z: A jeli jsme dodávkou!

E: Jo, se stolečkem.

R: A dál?

U: My jsme jeli dodávkou se stolečkem. Cha Cha...

Z: Cha Cha ...

R: A jak je to daleko na Sandsplash?

Z: Celej večer jsme jeli. Celej pátek a dora-

zili jsme tam v noci a to já už jsem byla úplně zkárovaná...

E: Počkej, to bylo, jak jsme přijeli a před halou seděl ten týpek a dělal: „PŠŠŠT!“, že tam všichni spí a přišel Úd a zařval: „Tady snad někdo spí?!“ na celou tu halu, ne? Bylo to vono?

U: To si nepamatuju ...

E: A mimochodem, taky jsme tam hráli ...

Z: Hráli jsme tam Pejsmíček.

E: Ne. No, jednak Pejsmíč, ale taky jsme tam hráli na hádání Pantomimy...

Z: ... v noci no ...

E: ... a taky přišla ta holka, jestli bysme nemohli bejt zřicha.

U: Já si vzpomínám, že tam jsem ještě měl spartánskou čepici v sobotu ráno. A tu jsem až potom upálil na ... v Chrásti.

R: Upálil's jí?

U: Upálil ... protože Spartááá, Spartááá...

U, Z a R: ... būűzerantűűű partááá...

R: ...trojhlasně, v závorce potom napsáno.

E: Nó, ...

R: Tak počkejte, tak ...

E: ... jsme MISTŘI PÍSKU!!!

R: No.

U: Cha Cha Cha, to jsme.

R: No a finále bylo?

Z: No finále bylo ... krásný...

E: Všichni chodili a hrozně nám přáli, jako že jsme fakt dobrý, že to nečekali ...

Z: Hezky se to ... krásně nás komentovali

... na finále...

E: Jóóó! Komentovaný finále...

Z: Swing, swing and swing ... and Ejtruk's swining...

U: Cha cha cha cha ... Ejtruk stále swinguje ...

E: ... a ono jim to funguje, nebo jak to tam bylo.

R: Atruc are swinging and it works.

Z: ... swing, swing, swing a my jsme byli Mistři.

R: Hele, a ještě mi řekněte, jak tam byl písek, kolik tam bylo týmů?

U: Hrozně! Cha cha cha.

E: To nevíme! Cha cha cha.

R: Kolik jste hráli zápasů?

E: To nevíme. Byli tam ... ty z Turecka ... ty ...

U: Byli tam Turci!

Z: Cha cha cha.

R: Myslím, že to bude muset doznat silnej editorskej zásah.

Všichni: Cha cha cha ...

Z: Polovina Turků byla Američani.

U: No vidíš, to jsem nevěděl doteďka.

E: Já to taky nevěděla...

Z: No, byli to Američani.

E: Ježíš, tenhle zase už jede padesát, ty vole, JED!... No, kolik tam mohlo být týmů?

Z: Hlavně tam byly výborný koktejly! Pina colada...

E: No jasně, koktejly!

U: Na Sandsplashi podle mě bejvá šestnáct týmů...

E: Podle mě taky.

U: ... a vím, že byla základní skupina, a vím, že byla postupová skupina a pak byly semifinále a křížový zápasy.

E: My jsme vlastně vyhráli každý zápas, ne?

U: My jsme vyhráli všechny zápasy a jeden jsme remizovali, a to s Pražskou sedmou cha cha.

Z: Počkej, my jsme remizovali?

U: Jo.

Z: To si děláš prdel?

U: My jsme remizovali s Pražskou sedmou v postupové skupině a pak jsme porazili Upsadisy, a tím jsme šli do horní čtyřky...

Z: To mi poser kabelku!

Všichni: Cha cha cha

R: Já mám jednu připomínku. Mně nesluší žlutá a chtěla bych, aby Zimnice změnila barvu. Úplně...

U: Třeba na Modrou Zimnici ...

R: No.

E: ...Modrá Zimnice ...

Z: My bysme se mohli ... mohli zamyslet nad pistáciovou!

R: Ty jo, pistáciová ano! To zní dobře.

Z: ... mohli bysme být tým Pistáciová ...

E: No nicméně vraťme se zpátky k Sandsplashi! Cha cha.

Všichni: Cha cha cha

U: A ještě si pamatuju, že jsme v semifinále hráli s Cheek to cheek a hrozně jsme je tam vocad vynesli v zubech cha cha ...

R: A pak jste hráli finále s kým?

U: A pak jsme hráli finále s Dr. Gönner... a ty jsme ... nejdřív vynášeli hrozně v zubech, pak jsme si řekli, že to uděláme trošku dramatický, tak jsme je nechali vyrovnat. A po konci času jsme je dokonce nechali, ať si zaútočí za stavu 7:7 na vítězství a oni to psychicky nevydrželi a hned nám to odevzdali a po dvou příhrávkách ... po dvou příhrávkách byl jasno cha cha ...

R: Hmm, a jak jste hráli? Měli jste nějakou taktiku speciální?

U: No, no, měli jsme tajnou taktiku postavit se do účka a běhat jako zmatený ...

Z: Cha cha cha ... to je naše taktika ... cha cha

U: Viřivými pohyby ... stále swingují ...

R: Vy jste tam měli nějakou swingers party?

U: Jo!

R: Jaká tam byla možnost zabavit se mezi zápasama?

E: Jo, tentokrát nebyl ten ... freestylelista, proto jsme hráli mnohem víc Pejsmíček a Loli si zlomila další kost, nákou ne, nebo kdo si to tam něco zlomil? DODO!

U: Já jsem projel Doda skluzem při Pejsmíči a zlomil jsme mu palec na noze.

E: Přesně, no.

R: Ty jseš takovej násilník ...

U: No, a jinak je tam bazén.

E: Je tam bazén s klouzačkou a tobogánem.

R: Hele můžu se zeptat na „Pravidla Pejsmíče“, to by mohlo čtenáře zajímat.

U: Cha cha, no to se rubeš ze všema hovadama naboso ...

E: No, pozor! To pravidla má ... má to pravidla, že ...

R: Má to branky, nebo co?

E: Má to dvě branky, musíš mít ruce v kapsách a můžeš udělat maximálně tři rychlý kroky a ... hraješ bosej.

Z: Vždyť všichni běhají, když můžeš tři rychlý kroky.

E: No, protože to nikdo nedodrжуje ... a jseš na boso a...

R: A je tam brankář?

E: Brankář je, je to normálně jako malej fotbalák, normálně brankář tam je.

U: Akorát ten míček je zkurveně malej a měkej

E:... a měkej ...

U: Takže se všichni hrozně vokopávají u toho ...

E: ...A bohužel půlka týmu vždycky skončí u lékaře ...

U: A Pejsmíč ... za prvé: Pejsmíček už dávno není

Pejsmíček, ale je to Pejsmíč a za třetí, nebo za kolikátý: je mrtvej! Cha cha cha.

E: Cha cha cha. Ne, je u lékaře.

U: Je u lékaře. Asi mu bude trvat hodně dlouho než se z toho dostane.

E: Pohrál si s nim pes.

Z: Teď spí.

U: Jo, teď spí.

R: To vypadá na článek „Atrucu Pejsmíč spí“: Aby se z toho nezhroutili...

E: No, mají tam dobrý snídaneň, abysme se vrátili k Sandsplashi, mají tam dobrý snídaneň, že mají spoustu druhů pečiva, melouny, ovoce, ...

Z: Ježíš, ty ovoce ... ty snídaneň, ty byli ... z toho

jsme se především poučili na našich oblíbených snídaních ...

R: ...na turnajích ...na AtruCUPu a na ...

Z: ... hodnocených jako nejlepší snídaní v roce.

Všichni: cha cha cha ...

R: To je teda totální blábol ...

E: ... nebudem to rozebírat ...

R: Hele, a můžu se ještě zeptat jakou jste měli atmosféru v týmu?

U: Úžasnou.

Z: No, úžasnou.

E: No, úžasnou, no .

U: My jsme si tak jako hnedka ze začátku moc nevěřili, a když jsme to furt vyhrávali, tak nás to

začlo bavit ...

R: A měli jste tam nějaký konflikty, byli tam nějaký třenice?

U a Z: Ne.

E: Asi tím že jsme vyhrávali, tak jsme se moc jako ...

U: ... netřeli ...

Z: ... neposílali do prdele cha cha ...

E: ... neposílali do prdele, no, cha cha

U: No, šlo to tak jako docela samo furt.

E a Z: No.

Z: Aniž by jsme to chtěli, tak ... jsme vyhráli.

R: A můžete označit nějakou jako výraznou osobnost, která se tam prosazovala nebo to byla čistě týmová záležitost?

E: Týmová.

Z: Krásný prostě.

U: Ani si nevzpomínám na žádnou chvíli, že by někdo tam náck zaperlil úplně ... ojedinele ...

R: No dobře, a tak mi řekněte, jestli si vzpomínáte na jeden jako vrchol toho turnaje. Úplně nejvic co tam bylo, jakej zážitek?

Z: To finále ...

R: To finále?

E: Nejvic bylo finále, pak jako ty vyhraný ty, no ... já nevím, mně to přišlo všechno dobrý, protože mě překvapila každá výhra jakoby ... jsem nečekala ... vždycky, když jsme vyhráli, tak jsme si řekli: „No tak to ten další určitě prohrajem“, a my jsme ho zase vyhráli, a zase jsme si říkali: „No, tak to už ten další nemůžeme vyhrát, to je jasný“, a my jsme ho zase jako vyhráli, tak ... tak.

U: Já si myslím, že nejvic okamžik byl, když právě v tom finále ten poslední bod, když Dr. Gönner to zapalil hned tou první příhrávkou u vlastní zóny, Ewyna vzala disk, hodila Adamovi, pak Adam chtěl dumpovat a vůbec nečuměl do zóny, a všichni u tý lajny řvali: „Hoď to tomu Martinovi, hoď mu to, čum dopředu?“ A Martin tam stál úplně volnej v půlce zóny prostě a Adam teprve potom se na něj podíval a poslal mu to a všichni začali hrozně řvát jak hovada.

E: Tak to už si teda nepamatuju.

U: Já jo.

results

1. ATRUC (CZ)
2. DR. GÖNNER (AT)
3. UPSA DAISY (AT)
4. CHEEK2CHEEK (AT)
5. PRAGUE 7 (CZ)
6. FLYING CIRCUS (AT)
7. WUNDERTEAM (AT)
8. SPIN VIENS (AT)
9. SPIN DIM (AT)
10. UFOZD (HU)
11. DJ DAHLEM (D)
12. PRAGUE DEVILS (CZ)
13. ŠD MIGETALKAR (SLO)
14. STACK OVERFLOW (AT)
15. TÜRK KASI (TR)
16. CHUCK BRONSON (AT)

SOTG: ŠD MIGETALKAR

Pořadatel: SPIN

Místo konání: Baden u Vídně

Ročník: 4.

Datum konání: 21.-22. duben

Počet týmů: 16

Startovné: celkem kolem 20 E

Ubytování: v hale asi 30 min pěšky, 10 min autem

Jídlo: snídaneň, večeře, přes den koktejly, zdarma jogurtový nápoj

Party: byla, ale my ne

Záznam rozhovoru pro Vás odposlouchal a převedl do čtecí podoby pan doktor Udička, zkorigován bdělým okem slečny Evex

filip zelenka

FILIP ZELENKA (25) z Rosic u Chrudimi začal hrát ultimate před šesti lety. Od té doby založil nebo pomohl založit pět frisbee týmů, mimo jiné akademický tým Ostravské Univerzity, na které momentálně studuje obor Zdravotnický záchranář. Svůj oblíbený sport propaguje kde se dá, třeba při svých pravidelných cestách stopem na trase Praha – Ostrava, a nevyhne se ani rozvojovým akcím pod hlavičkou ČALD.

Jak ses k ultimate dostal?

Cesta k Frisbee Ultimate byla složitější. Na sportovním gymnáziu v Jilemnici jsem běhal orientační běh a kamarádi při studiu na vysoké škole v Praze hráli Ultimate, tak jsem se o tomto sportu dozvěděl a dostal první disk. Po rekonvalescenci ze zranění kolene jsem se celým sportovním duchem vrhl na Frisbee Ultimate. Bezva sport a super lidi kolem mi velmi ulehčili začátky v tomto sportu.

Jakým dalším sportům jsi se věnoval jako student sportovního gymnázia?

Ještě před studiem SG v Jilemnici jsem hrál hokej, basketbal, přespolní běh a začal běhat díky Wackymu a Charliemu orientační běh. Ten byl pro mě hlavním sportem na SG, doplňkově triathlon, cyklistika, běžecké a sjezdové lyžování.

Začínal jsi hrát s Boa, teď při studiu hraješ s ostravským univerzitním týmem a příležitostně se Žlutou Zimnicí. Který z těchto týmů považuješ momentálně za svůj domovský?

Domovský tým pro mě bude vždycky BOA, tahle bandička nemá obdoby :-). Univerzitní tým jsem založil kvůli rozvoji ultimate v Ostravě, abych dotáhl nové lidi a měl s kým při studiu trénovat. V Brně jsem byl u zrodu RV, taky jsem s nimi dost odehrál. S ŽZ se naskytla možnost hrát MR COED, tak jsem neváhal.

Řekl jsi, že 6. místo na mistrovství republiky není špatný výsledek pro amatérský tým. To 6. místo jsi obsadil s týmem Boa. Co považuješ za amatérský tým v české frisbee lize?

Ano s BOA jsme obsadili 6. místo na MR, což je veliký úspěch pro partu lidí, která nemá čas na tréninky a potkává se pouze občas nebo na turnajích. To je asi moje definice pro amatérský tým v ultimate. Profesionální tým v ČR neexistuje, ale neamatérských je dost. Moje definice pro neamatérský je: Alespoň jednou týdně společný trénink, který má smysl :-).

Co patří k základní výbavě hráče ultimate?

Asi nejdůležitější je pochopit podstatu Spirit of the Game, to je základ tohoto sportu. Je to období Fair Play a většina hráčů se jím řídí, a proto nepotřebujeme žádné rozhodčí. Je také třeba mít

cit pro hru a vnímání prostoru na hřišti. Jakmile si zažije člověk tyto skutečnosti, pak už to přijde samo. Tréninkem se lepší hody, chyty i fyzická kondice. Roste i radost ze hry.

Jak je ultimate frisbee vnímáno mezi lidmi v Rosicích, kde už pár turnajů proběhlo? Zaznamenal jsi nějaké ohlasy ze strany místních obyvatel?

Rosice byly naše přechodné útočiště, myslím že mezi lidmi vědí, že ultimate existuje. Mezi fotbalisty jsme ti, co jim pošlapali trávníček. V Chrasti je to lepší tam je ultimate znám a myslím že patří do kalendáře města.

Pomáhal jsi zakládat dva týmy v krátkém časovém horizontu. Můžeš nabídnout nějaké srovnání vyplývající z této zkušenosti? Bylo těžké týmy zformovat?

Byl jsem u zrodu více týmů hlavně BOA, RV, a tým v Ostravě. Taky jsem vypomáhal EXITU a ŽABĚ. Nejlehčí to bylo s BOA. Spojení lidí od

orientáků a hasičů, kteří už uměli házet a dost jich znalo pravidla díky TM turnajům v Chrasti a část z nich jsou bývalí hráči TM. V RV jsem se připojil k zakládání a tam to skřípalo, skřípe, ale funguje :-). V Ostravě to bylo úplně jiné. Musel jsem si lidi sehnat, sehnat hřiště a začít trénovat od úplného začátku. Tým se přes léto nerozpadl, doufám, že se budeme zlepšovat a několik se připojí do ultimate rodiny naplno.

Je to hodně o lidech. Když pochopí spirit, utvoří Tým, začlení se do rodiny ultimate a trénují tak to jde samo. Pak už jen dle úrovně je třeba makat na házení a běhání.

V létě jsi jel s openem na EUC do Southamptonu. Tým neměl jednoduchou výchozí pozici vzhledem k nízkému počtu hráčů. Jak jste se s tím na mistrovství vyrovnávali?

Počet hráčů byl nízký, ale jeli jsme jako tým. Vyrovnali jsme se s tím dobře, všichni hráli naplno. Bohužel přišly další ztráty, síly ubývaly, ale tým ani mě, si myslím, že to nerozhodilo.

Mohl bys shrnout své dojmy z turnaje, který byl pro tebe, předpokládám, prvním turnajem na takové úrovni? Tvůj nejsilnější zážitek z turnaje?

Byl jsem fandit a sledovat již MS v Turku, a ME klubů v Rostocku. Ano Southampton byl největší a nejsilněji obsazený turnaj, na kterém jsem hrál. Nejsilnějším zážitkem byly zápasy Openu s Ruskem a Rakouskem, tvrdé a vyrovnané zápasy. Nezapomenutelné bylo fandění a sledování hry Mixu, vlajková noc a OPEN Tým.

Šel bys do toho znovu? Třeba už příští rok, kdy se hraje MS ve Vancouveru? Hrál bys rád i za coed? Pokud ne, proč?

Hned. Už šetřím na letenku a startovný :-). Hrál bych rád i za ženy kdyby to šlo. Protože jsem chlap.

Podílíš se aktivně na propagaci frisbee v ČR. Vyjma toho, že jsi pomohl ligu rozšířit o tři týmy, jaké další akce s tvou účastí proběhly, probíhají či budou probíhat v tomto směru?

Pro rozvoj a propagaci se snažím dělat maximum. Snažím se stíhat exhibice a rozvojové akce. Sháním lidi, nejvíce asi teď v Ostravě. Když jedu stopem, mám u sebe DVD s ultimate pravidly, videem, adresami a řidiči který má zájem, ho rád předám.

Zmínil jsi se o hledání sponzora. Máš nějaký konkrétní plán, podepsanou smlouvu?

Smlouvu by to chtělo, všichni víte, že to není lehké. Teď je ultimate více v médiích, toho se udržet a když budeme vidět, tak trochu drzosti a snad se zadaří sehnat sponzora. Využívání grantů od EU.

Bude z tebe vystudovaný záchranář. Co přesně chceš v oboru dělat a proč?

Konec studia je poměrně daleko, ale chtěl bych asi do profesionální armády jako vojenský záchranář. Nebo jako záchranář posádky RZP (rychlá zdravotnická pomoc). Proč záchranářina ??? Už když jsem byl malý kluk, chtěl jsem být saniták.

Máš v úmyslu se usadit po studiu v Praze? Nevím kdy bude po studiu, snad po státnicích s titulem Bc. :-). A nevím co bude potom. Praha, kvůli ultimate a Klárce jo, ale kdo říká že bude kolébka ultimate v Praze a že tam bude i Klárka.

*rozhovor pro Vás připravily
Raduše a Katy*

Windmill Windup 2007

Pořadatel:

Místo: Amsterdam (Holandsko)

Datum: 29. 6. - 1. 7. 2007

Ročník: 3.

Startovné : 74 Euro.

Složení ženského týmu: Klárka Kratinová, Janička Kožená, Zuzka Heráfová, Hanka Koubková, Katy - Kateřina Svobodová, Zuzka Špírková, Hanna Kuronen, Janička Vejmelková, Ivča Srbová, Lea Srbová

Určitě jsem se těšila jako všechny ostatní. A najednou to bylo tady. Čtvrtek 28. 6. a odjezd na turnaj Windmill Windup 2007 ve městě jménem Amsterdam. Už dopředu bych ráda upozornila, že tento turnaj měl pár okamžiků, neřku-li mezníků, které ho budou činit opravdu neopakovatelným. Tak například cesta. Ovšem, byla částečně únavná, ale ne zcela nudná. Až poprvé v Německu jsme viděli projet na dálnici okolo nás vrtuli od větrné elektrárny, dále středně velkou, skládací, dřevěnou chatku a tank obřích rozměrů. Z dobrých zdrojů vím, že Zuzka z 3SB viděla i mega obrovský kotlík!! Ale dojeli jsme, postavili stany, rozdělali víno a posléze usnuli jak dřeva.

Pátek. Kráčíme na snídani, která byla nejen podle mého názoru chudá. Bez jakékoli zeleniny a považte s jedním druhem sýra (v Holandsku!!!).

Jako první se proti nám na hřišti postavily slečny z Finska. No tak znáte to. Snažíte se seč můžete, ale ať děláte, co děláte nemůžete vyhrát (prohra 15:2). Na řadu přišly i první zranění a tím pádem ztráty. Katy. Und dann Fräulein aus Deutschland. To už se nám vedlo o něco lépe, ale pořád to

nebylo ono. Chyběla nám jistota a trocha toho po....štěstí (prohra 15:6). Štěstí se nakonec dostavilo a my s Niedersachsen vyhrály 4:15.

Atmosféra se celkově zlepšila a večer mohl začít. Polovina našich chlapců byla unešená ze skákacího hradu (další zásadní okamžik), který tam byl pro zábavu všech! postaven. Z vlastní zkušenosti radím všem méně vážícím, nechoďte na takovéhle atrakce s těžšími kamarády. Bude te vymrštění do výšky a pak se ještě několikrát setrvačností odmrštíte, aniž chcete. Už si ani nevybavuji, kdo přesně organizoval náš výlet do centra Amsterdamu, ale stál za to. Nevím, kde začít. Tím, jak jsme se motali v centru a nevěděli, kam jít. Nebo bych měla raději psát o bezdomovci, který si vybral stejné rychlé občerstvení jako my a dožadoval se hamburgeru zadarmo. Když se almužna v jeho prospěch nekonala, začal křičet, odstříhl nás a házel po prodávacích vystavené pomeranče. Nebo kdy k sakru došlo k tomu, že jsme se rozdělili na dvě skupinky a přes dvě hodiny se hledali, čekali na sebe atd. Chcete slyšet třeba o tom: „Jak jsme našli místo, kde měla být party, ale kde nic tu nic?“ Ovšem nejlepší historka se stala cestou zpátky na hřiště. Vystoupíme z metra a nezodpovědně se rozdělíme opět na dvě skupinky. Můžu snad napsat, že já byla v té, co našla východ rychleji. Druhá skupina se ztratila. Myslím, že Zeli se rozhodl a šel ji hledat. Ztracená skupinka se vyloupila zpoza rohu, ale bez Zeliho. Jeho záchrany se ujala z jedné strany Klárka a z druhé už ani nevím kdo. Zeli se našel, ale nebyla Klárka.....Nevěříte.....Věřte.....Tímhle to naštěstí končí, protože Klárka se našla sama. Spát, hlavně jít spát.

Sobota a první zápas (Snídani jsem záměrně vynechala, žádná změna, pouze jeden druh sýra.). Primavera versus Hot Beaches. Mírný déšť a naše zklamání v podobě 15:5. Ovšem nemáme žádné zranění ani ztráty, jen trochu moc mluvíme. Náladu, sebevědomí a nevím co ještě jsme si spravily s týmem plných Belgičanek (alespoň podle názvu). Velmi napínavý zápas skončil v náš prospěch a to 11:14. Hurááá. Hmm a pak přišla děvčata z krásné, slunné Francie. Byla velmi tvrdá a my jim to neméně oplácely, ale přesto se na jejich straně objevila 15 a na naší bohužel 14. Což nám ovšem nezkazilo večer, nenene. Dostali jsme totiž dárky. Balonky. Dobrou hodinu a půl jsme si vyhráli. Někdo ochutnal další ubalené dárky a po koncertě místní funky! skupiny hajdy na kutě.

Uteklo to jako vždycky....a byla tu neděle. Miluju čokoládu a belgická je prý moc dobrá, ale víte co je ještě lepší...vyhrát nad holčičím belgickým týmem 9:15. Taky je to slastné a sladké. Poslední zápas byl opět s krásnou, slunnou Francií. Ježíši kriste to vám byla tahanice, a pochody

results

women

1. GB NATIONAL TEAM
2. FINNISH NATIONAL TEAM
3. SWISS NATIONAL TEAM
4. DNT - GERMAN NATIONAL TEAM
5. DANISH NATIONAL TEAM
6. PRIMAVERA OLANDESE
7. YAKA
8. HOT BEACHES
9. BELGIAN NATIONAL TEAM
10. NIEDERSACHEN LOWER-SAXONY

SPIRIT: GB + GERMAN NATIONAL TEAM

open

1. RED LIGHTS - AMSTERDAM
2. BELGIAN NATIONAL TEAM
3. DANISH NATIONAL TEAM
4. UFO - UTRECHT
5. ULTIMATE VIBRATION - CERGY
6. WIZARDS - SWITZERLAND
7. CAMBOCAKES - AMSTERDAM
8. CANIEPORCI - IMOLA
9. GUMMIBAERCHEN - KARLSRUHE
10. DUTCH LOST BOYS ALL OVER
11. HALLUNKEN - HALLE
12. ISOSTARS - AUGSBURG
13. FLYING BISCH - FLORENCE
14. FRIZZLY BEARS - AACHEN
15. GERMAN MASTERS
16. CZECH NATIONAL TEAM
17. LURVE UK
18. FLYGHTCLUB - NOTTINGHAM
19. ULTIMUS PRIME - DELFT, DEN HAGUE
20. THE SPARTANS - DUBLIN
21. HIGHLAND FLING - SCOTLAND

SPIRIT: HIGHLAND FLING

nevů všech z nás. Možná to byl jen můj pocit, ale jako bychom si chvílemi opravdu nerozuměly a nechtěně si to navzájem trochu kazily. Zkrátka projely jsme to 15:12. Celkově jsme tedy skončily osmé z deseti týmů. Ale to nejlepší nakonec. Zápas Jirky a Zeliho v bahně, které tam zůstalo po celonočním dešti. Jak dva čuníci (citace Zuz TM). Tak zase za rok.....čus buřt (opět citace víte koho ne).

teta Haňd'a

Secret on the beach

Název turnaje: Olgoj Chorchoj Trophy II

Datum konání: 1. - 2. 9. 2007

Místo konání: Škoda sport park Plzeň

Cena: dobrá

Pivní závod: taškařice na kolečkových bruslích v ušaté helmě

Jídlo: výborná snídaně, klasická večeře, spousta gumových medvídků a jiných potvor v průběhu dne

Ceny a vyhlášení: odporní červi z pěnové hmoty od Mgr. Urbana a pana Fajty

Zhruba v polovině července nabyl pan B přesvědčení, že by nebylo špatné znovu vyzkoušet jak chutná pravé nefalšované frisbee. Vzhledem k tomu, že v tomto období zachytil informaci o posledních dvou spotech na ATRU-Cáckou Plážovou Plzeň, bylo rozhodnuto. Své pohnutky neprodleně zkonzultoval s panem D, kterému se nápad pana B překvapivě zamlouval. I přihlásili do Plzně „Little Secret“. O sestavě měli oba pánové velmi jasnou představu, nezbývalo tedy než potencionální hráče a hráčky oslovit. Než se všichni oslovení pánové a dámy vyjádřili, požádal pan B pana D, aby tento oslovil pana C a požádal jej o grafický návrh na dresy. Pan C pochopitelně neodmítnul...

Takže „Little Secret“, zcela nový tým se prvního září objevil v Plzni ve zcela nových dresech. V prvním zápase poměřili své síly se zcela nekompletním týmem „Žluté Zimnice“. A slavně zvítězili, jak jinak...

Dalším soupeřem jim byli „Terrible Monkeys“ - zápas to byl věru pěkný, pěkně se jim to „přelávalo ze strany na stranu“, avšak štěstí se tentokrát od milých „Little Secret“ odvrátilo. Nikdo však nepropadal panice, vždyť: „Je to jen ve skupině!“ a navíc bylo tak pěkně, tolik milých lidí kolem...

Posledním sobotním soupeřem „Little Secret“ byl tým „Chlupatá žába“. Vítězství byla povinnost. A tak se stalo. A pak už jen naše milé dámy a vážení pánové seděli, popíjeli nealkoholické nápoje, pokuřovali zdravotní cigarety a moudře komentovali okolní dění. Ó, jak se to panu B líbilo. Večerní párty proběhla ve stejném duchu moudrého komentování všeho, končilo se však pochopitelně u frisbee...

Díky skvělé týmové strategii opouštěli „Little Secret“ skupinu jako první, takže jejich nedělní zápas začínal v úžasných za pět minut tři čtvrtě na dvanáct. V krásném, leč smolném zápase

podlehli týmu „Prague Devils“. Čekala je tedy odvěta s „Terrible Monkeys“, tentokrát však již zápas o třetí místo. A opět „se to přelávalo ze strany na stranu“ a znovu se štěstí usmálo na „Terrible Monkeys“. Poté už následovalo finále „Atrofované ruce“ vs. „Prague Devils“, ve kterém po tradičním „přelévání“ zvítězili „Prague Devils“. A pak už jeli všichni domů...

Plán pána B a D tedy za pomoci slečen J, R, K, Z a pánů B, Č, L, L, H, M výborně vyšel. Těmto všem a pochopitelně i panu C patří jejich dík.

by Brt

results

1. PRAGUE DEVILS
2. ATROFOVANÉ RUCE
3. TERRIBLE MONKEYS
4. LITTLE SECRET
5. ŽLUTÁ ZIMNICE
6. CHLUPATÁ ŽÁBA
7. FRKOT
8. BOA

SPIRIT: ATRUC

BEER RACE: ATRUC (10:29)

VÍTĚZ PARTY: JAROMÍR (TM) A JEHO

ROSTOUČÍ KOLENA

Nízkočtučný jogurt VI: Attersee

Formát: ultimate venku na trávě trochu z kopce, mix 7 na 7

Pořadatel: Upsadaisy

Datum: 16.-17.6.2007

Místo: u Attersee v Rakousku

Pevně doufáme, že tímto manažerským shrnutím jsme dostali své povinnosti informovat a dále se článek může ubírat tradičně nic nesdělujícím, leč emočně nabitým stylem.

Bylo, nebylo. Zimnici se chtělo na turnaj a bylo jí málo. I oslovila své přátele, kteří oslovili své přátele, až se všichni přátelé, kteří zrovna nebyli v Norimberku či nemocnici nebo je neoslovuje Kačerrův jedinečně motivační přístup k zápasům, nakonec sešli a dali dohromady tým: Kačerr, Jirka, Čupito, Iva a Radka (ŽŽ), Pipi (FUJ), Lukáš (Pd), Lea a Honza (P7).

Dříve než jsme oblékli žluté dresy, čekala nás noční cesta dlouhá 350 kilometrů, kterou páni z Via Michelin jezdí čtyři a čtvrt hodiny. Náš jednoduchý plán být rychlejší vzal jednoduše a rychle za své. Bouřka snížila viditelnost limitně k nule, takže silnici jsme vídali jen sporadicky při blescích. Jelikož nikdo není velkým příznivcem stylu řízení mého dobrého kamaráda Ratibora, který je v Sedmém znám jako „Nechť mě provází Síla“, snížili jsme rychlost vozidla a takto získaný čas jsme věnovali diskusím o vodivosti konstrukce vozu a potenciálních následcích úderu blesku.

Postupně jsme identifikovali všechny součástky s jistotou kovové, pravděpodobně kovové, možná kovové a ty, u nichž přítomnost kovu nelze s jistotou vyloučit. Když jsme v podstatě vyloučili praktickou možnost nestát se při zásahu blesku sám vodičem a shořet na nelichotivě vypadající hromádku popela, vypukl ve voze stav paniky, který si nijak nezadal s davovými šílenstvími rozvášněných odpůrců novel zákoníku práce. Situaci naštěstí zachránilo náhlé zjištění, že automobil funguje jako Faradayova klec. Aniž by kdokoli z nás znal pana Faradaye nebo tušil, co to vlastně je, myšlenka, že v jeho kleci nikdo na popel neshoří, nám dala nový pohled na svět a odhodlání do Rakouska přeci jen dojet.

Sobotní probuzení bolestně poznamenala rychlá matematická operace - prostým odečtením dvou časových údajů vyšla čistá doba spánku dvě hodiny třicet, čímž se celkový týdenní úhrn přiblížil nehezkým dvaceti hodinám. Situaci naprostého duševního kolapsu naštěstí zachránil pohled, který nám po otevření stanu zalil mysl pocity, které jinak vyvolávají pouze kýčovitě fotografie v bedekrech a katalogích lepších cestovek - modrá obloha, slunce nad obzorem, hory, zelené kopečky a průzračná voda jezera. Připadali jsme si jako

Petr Schreiber před novou udírnou - zírali jsme na ten zázrak a těšili se, až ho vyzkoušíme.

Od této pohody nás ale dělila řada šedesátiminutových zápasů na mírně se svažujícím hřišti hned vedle stanoviště stanů. Na turnaji se nakonec sešlo pouze osm týmů, snad kvůli typickým odhlášením na poslední chvíli. Dvě skupiny po čtyřech a pak kříž, kříž a místo. Na rychlé ranní poradě jsme s ohledem na počet hráčů v týmu stanovili nepřilíší ambiciózní cíle turnaje a hlavní taktiku: celý den bude nesnesitelně horko, a proto je potřeba hned od začátku chladit ingredience na cuba libre v jezeře. Této základní taktiky jsme se drželi celý turnaj, jinak hra byla chaotická - jak ostatně poznamenala v kolečku jedna z protihráček, chyběla nám tam ta „structure“. Dohodli jsme se, že Kačerrůvu reakci na tuto dobře míněnou kritiku nezveřejníme, aby zůstala navždy tajemstvím našeho týmu.

Potřebovali jsme nebýt poslední ve skupině a nehrát první kříž s Upsadaisy, kteří určitě vyhraju tu druhou. Nastoupili jsme do zápasu s Bronson Raiders (Chuck Bronson a Wynona Raiders) plni odhodlání hned zkraje si to odbyť a mít nahráno. Všechny zápasy kromě finále vypadaly neuvěřitelně stejně - proto pozorně čtěte tento popis, protože pak už nic dalšího nebude. Začátek se taháme, kolem stavu 3:3 se nám daří soupeři utéct a při skóre 13:3 pohodlně dohráváme. Jak jsem psal, nemělo to strukturu, takže lajna nebo flat, tři handleři a každou chvíli nějaká dlouhá. Dokud byly síly, tak i důsledná obrana - což v kombinaci s překombinovaným útokem často znamenalo nesnesitelně dlouhé body.

Do každého dalšího zápasu ve skupině jsme nastupovali s tím, že to už tak snadné nebude. Wunderteam ale dopadl stejně a nakonec i nabušeně vzhlízející Catchup. Všechny ty zápasy skončili jednoznačně skórem kolem 15-5, 15-7. Síly ale v horku odcházely rychle, naštěstí v sobotu nás čekal už jen zápas s posledními z druhé skupiny Flying Circus. V odpočinkovém tempu jsme se „probili“ do semifinále a radostně se vrhli na zbytky cuby libre a chladnou vodu jezera.

Po sobotní hře vypadal tým značně použitě. Mužský zástupce P7 hned v prvním zápase dostal ve výskoku hlavičku zidanovku do žeber - což by nebylo tak hrozné, kdyby se potupně neukázalo, že mu ji uštědřila křehce vypadající dívka snad zakopnuvší při snaze podívat se zblízka, jak ten disk nemá. Naštěstí nás vzpružila večere. Jakkoliv by se dala nazvat způsobem, který by naznačoval, že to byl požitelný pokrm, bylo by to zavá-

dějící a nesprávné. Ta věc měla pouze jedinou vlastnost: byla přílišně ostrá. Někteří nenažraní z nás si tam přisypali papričky a kořeníčko (bylo to zadarmo) a z věci jednoduše nepoživatelné vytvořili zbraň, která leptá sliznice oběti, i když se na pokrm pouze dívá přes odraz v zrcadle.

Jednou z těch chvil, kterých člověk ve svém krátkém životě zažije jen málo, byla ta, kdy se na našem stole objevila mísa plná zmrzliny. Pořadatelé očividně trýznili svědomí při pohledu na popáleniny dutiny ústní bližních způsobené výše popsanou večerí, a tak servíroval pokrm vybrané chuti s osvobozující teplotou. Z kultivované skupiny se stala smečka se vším všudy. Nedo-statek lžic se doháněl končetinami, noži a dalšími

nástroji narychlo vyrobenými za účelem urvat, co se dá. Alfa samec v nejvyhrocenějším okamžiku osočil jednu ze slabších samic za zamíchání pokrmu slovy: „Tos to pěkně rozmrkala, kdo to má teď žrát!“ Ostatním samecům ani samicím to však nevadilo a v neztenčeném tempu dokončili zvířecí konzumaci.

Vcelku bez překvapení a téměř usedle probíhající party oživil nečekaný objev - objevili jsme na stole lepící pásku. Netrvalo dlouho a spoutaného Jirku přilepeného k židli bodali spoluhráči nožem do ruky. Drsnější členové týmu zkoušeli depilaci svých nohou, méně drsnější depilovali své spoutané spoluhráče. Čupito využil pásku a za pomoci plastových vidliček vytvořil masku upíra, se kterou strávil zbytek večera. Když páska došla, tým se postupně začal odebírat k spánku. Usínající party totiž dále poznamenalo chladné a deštivé počasí, které odradilo i řadu soutěžících od nočního turnaje v DDC.

Neděle pro nás představovala dva zápasy. V sympatických jedenáct něco jsme se utkali v semifinále s Cheek2Cheek. Vědomi si svého počtu a únavy jsme odevzdaně kráčeli ke hřišti, když nám do cesty vstoupil sotva desetiletý chlapec a oznámil nám, že nám Ch2Ch dají na prdel. Jako že prý „táta říkal“. Jestli někdo před zápasem hledal tu správnou motivaci, v tu chvíli ji našel. Vletěli jsme na Cheeky jako smršť a oním tradičním způsobem jsme je vyprovodili ze hřiště, až jsme sami byli překvapení.

Najednou jsme stáli před finále a v něm očekávanými Upsadaisy. Upsa nebyli unavení, nebyli ani malí, ani pomalí. My jsme stěží zvládali vzpřímenou chůzi na krátké vzdálenosti s oporou statného zřízení. Soustředili jsme se tedy na předzápasovou přípravu a relaxaci, kterou každý pojal po svém, přestože určitý spojující prvek v podobě cuba libre existoval. Na hřišti jsme se dohodli, že účast ve finále je o hodně víc, než jsme čekali, pochválili jsme se za to a pak už jen čekali, co bude.

Hráli jsme svojí normální hru, Upsadaisy hráli svoji hru. Jen jim to krapet padalo na zem. Za stavu 3:0 si Upsa vzali time-out, aby si vysvětlili, jak dosíci dokončené přihrávky, tak důležitého aspektu našeho krásného sportu, a vyrovnali na 6:6. Spokojení s vývojem zápasu pak polevili a dovolili nám ve spolupráci se štěstěnou odskočit na 9:6. V tu chvíli se zápas přehoupal do té části, kdy už je na dohled konec času, a začalo přituhovat. Vymáčkli jsme ze sebe poslední zbytky sil a bránili jsme náskok. Za stavu 10-9 pro nás pískli poslední bod, takže jsme ho ještě museli dát. Turnovery jsem nepočítal, ale každý tým měl podle mého alespoň 5 šancí skórovat. Na naší straně se několik lidí blýsklo neskutečnou obranou i neskutečně debilními hody do zóny, Leonka ubránila trojici chlapíků sápadících se po dlouhém věšáku, dodnes nevíme jak. Až Kačerův levoruký overhead do rohu zóny a nervózní chyt

results

1. YELLOW FEVER (CZE)
2. UPSADAI (AT)
3. CHEEK2CHEEK (AT)
4. SPIN (AT)
5. CHUCK RAIDERS (AT)
6. FLYING CIRCUS (AT)
7. CATCHUP (AT)
8. WUNDERTEAM (AT)

SPIRIT: WUNDERTEAM

roztřesenými rukama znamenaly 11-9 a naše vítězství ve finále.

Od tohoto okamžiku jsou vzpomínky i záznamy zamířeny, neboť většina z nás omdlela vyčerpáním. Pamatujeme si snad jen vyhlášení, které probíhalo na břehu onoho malebného jezera. Tedy na břehu byly týmy, vyhlašující stál na malé plovací věci tak deset metrů od břehu, kam se týmy plovaly klanět. Z cesty zpět jsou již podrobnosti zapomenuty, uchovala se pouze vzpomínka na Jirku, který u večere chytil mouchu a přehlédl, že mezi jeho rukou (výchozí bod) a mouchou (cílový bod) stojí sklenice (bod na půli cesty). Prudkým pohybem k mouše tak sklenici odpálil směrem do slunečnicku, o který se roztříštila, což následně vysvětloval obsluze slovy „Letěla tu moucha a přitom se nám rozbila sklenice.“

Pro pořádek ještě uvádím výsledek interní soutěže Sedmácký trojboj, která spočívá v kombinaci handblocku, ryby a bodu overem přes půl hřiště - v jednom bodě, zápase, nebo alespoň na turnaji, a to ve správném pořadí. V týmu zavládla neshoda ohledně Kačerova dosažení trojboje, kdy na jedné straně stála skupina přesvědčená o Kačerem nafilmované rybě po účelovém zpomalení před chytem a na druhé straně stál Kačerr, který trojboj sám sobě uznal.

Spirita si odvezli Wunderteamové, podle mého názoru naprosto zaslouženě.

Nezbývá tedy než poděkovat Zimnici za milé pozvání na fantastický turnaj a všechny vyzvat k účasti příští rok. Attersee je zatraceně dobrá věc!

Honza a Lea, Pražská 7

Netradičně zařazujeme do článku malý kvíz. Kdo správně odpoví na soutěžní otázku a bude vylosován, získává tři body. Otázka zní: Kdo na turnaji s kartáčkem v ruce pronesl směrem ke své křehké spoluhráče větu: Tak ty nemáš pastu, ty svině?! Odpovědi pošlete do tří týdnů od vydání Pasti na adresu acv@actum.cz.

EUC Southampton '07

SOUTHAMPTON, průmyslové město ležící na jiho-východním pobřeží Britských ostrovů, bylo na přelomu července a srpna 2007 svědkem setkání špičky evropského ultimate.

Na tento „svátek“ se sjelo více jak 60 týmů, z 15 zemí Evropy a utkaly se v šesti kategoriích: Open, Ženy, Mixed, Junioři, Masters a Junioři pod 17 let. Česko mělo své zástupce v kategoriích Mixed, Junioři a Open. Historicky největší českou výpravu, která měla i vlastní autobus, tvořilo 53 sportovců, z nichž nejmladšímu bylo 14 a nejstaršímu 36 let. Český mix skončil na druhém místě, junioři na osmém a open na šestnáctém místě.

Na následujících stránkách jsou postupně vylíčeny pocity, postřehy a komentáře z některých zápasů tak, jak to viděli samotní hráči či trenéři ze všech zastoupených kategorií.

Neděle 29.7.

ČR : Německo

4:17

Naše první hra proti Němcům byla hlavně v režii protihráčů. Od začátku jsme se nemohli vyrovnat jejich rychlosti a přesnosti hodů. Ale i my jsme předvedli pár světlých momentů. Například ve hře proti zónové obraně jsme dokázali prostoupit přes celé hřiště a skórovat. Hra s velmi dobrým skončila 17:4 pro Němce.

Daniel „Blesk“ Jarolím #49

Pondělí 30.7.

ČR : Švýcarsko

9:17

Druhý zápas jsme hráli se Švýcarskem a docela jsme si věřili. Ač jsme byli dost vyhecovaní, nevyhráli jsme. Zápas se hrál za velmi silného větru a po vyrovnaném začátku nám Švýcaři utekli o hodně bodů a nakonec jsme prohráli dost vysoko. Dělali jsme dost zbytečných chyb a Švýcaři nás za ně vždy potrestali.

Pepík Bělohradský #17

ČR : Velká Británie

5:17

Na pondělní zápas proti GB přišla celá naše juniorská reprezentace značně nabuzená a vyhecovaná. Vše odstartoval „Angel“ drill, ve kterém jsme dali 100 přihrávek bez jediného dropu či záhozu. Start do zápasu nám vyšel skvěle. Do stavu 5:4 pro GB jsme s favoritem drželi krok. Pak se ale projevila naše nekušeňost a soupeřova individuální převaha. První poločas dovedli Britové do vítězného konce a pak už si vedení i převahu udrželi a zaslouženě zvítězili 17:5.

Pavel Bláha #52

j u n i o ř i

Úterý 31.7.

17:14

ČR : Izrael

Na zápas s Izraelem jsme se celkem těšili a to z několika důvodů. Věděli jsme, že je to jeden ze slabších soupeřů a všimli jsme si, že mají v týmu dvě holky. Zas tak slabý soupeř to nebyl, hráli jsme dost vyrovnanou hru. My jsme měli na lajně vždycky alespoň jednu holku, takže nás dost

mrzelo, že oni nasadili malou copatou jenom jednou. Nakonec jsme je s jistotou porazili 17:14.

Hanka Bělohradská #8

ČR : Rakousko

4:17

Výsledek odpovídá průběhu zápasu. Rakušané hráli velice dobře, jejich tým byl složen ze zkušených a fyzicky zdatných hráčů, kteří trestali

v ojta pr u š á k

s kapitánem juniorské reprezentace o mistrovství

1. Jak hodnotíš vystoupení juniorského týmu na ME?

Je skvělé, že jsme ten tým vůbec postavili. Bylo to tuším poprvé, co se České republice podařilo najít dostatek juniorů na to, aby postavili tým na takovýto turnaj.

2. Co si myslíš o dosaženém výsledku (očekávání versus realita)?

My jsme naprosto netušili, jaká bude konkurence. Než jsme do GB odjeli, někteří říkali, že máme na medaile. Ale poté, co jsme se první hrací den rozkoukali a viděli ostatní juniory, došlo nám, že medaile asi poputují jinam než k nám. Rozhodně jsme nechtěli být 9. ani 10. (poslední ani předposlední), poněvadž ti hráli o zápas méně než ostatní. Toto by se mohlo zdát trochu neambiciózní, ale ukázalo se, že ani to nebylo jednoduché. Skončili jsme 8., a tím jsme náš plán splnili. Kdyby bylo nějaké příště, určitě bychom to umístění chtěli někde výše :).

3. Jaký byl vývoj týmu jako celku, příprava, vaše cesta mistrovstvím? Definuj jeho silnou a slabou stránku.

Vývoj týmu byl dost divoký. Nejvíce se o jeho vznik zasloužili Nate s Katkou, kteří se o nás organizačně starali a navíc nás i trénovali, za což jsme jim všichni vděční. Nate s touto ide-

ou – postavit juniorský tým – přišel tuším tak v září 2006 a začal se nás ptát, kdo by o to měl zájem. Pár nás bylo, ale ne dost. V dubnu už to vypadalo celkem nadějně a v červnu už bylo jasné, že je nás dost. Nakonec jsme byli jedním z nejpočetnějších týmů.

Co se týče přípravy, všichni dělali co mohli, ale známe to – dej dohromady 20 lidí v jeden víkend. Stihli jsme společně 2 training campy a 3 turnaje. Tady jsme se především poznali, páč někteří se viděli poprvé v životě. Po celou dobu jsme drželi spolu a ani ta spousta porážek nás nerozházela. Slabou stránkou podle mne bylo, že jsme ještě nezkušení, jednak jako tým, jednak hráči jednotlivě. Ale není divu, když jsme junioři, že?

4. Nejlepší a nejhorší okamžik ME pro tým. Pro tebe osobně?

Nejlepší asi to, že jsme se tam vůbec dostali a veškeré okamžiky, kdy jsme vyhrávali a skórovali. To samé pro mě, protože cítím s týmem. Nejhorším okamžikem pro tým je podle mého názoru vždy moment, když se někdo zraní. V našem případě padla smůla na Klíště (Hanku), která si zahrála jen první zápas, a pak už nás mohla jen podporovat z lajny. Alex také na pár zápasů vynechal kvůli kolenům, ale v posledním utkání našťastí hrál.

5. Jak hodnotíš organizaci ME ze strany GB - zmiň klady a zápory.

Organizaci a celé Mistrovství mohu jediné chválit. Srovnání mám jediné s českými a CELovými turnaji a s těmi je to nesrovnatelné.

6. Jak vidíš budoucnost OPEN, JUNIORS, MIXED kategorie na mistrovských (evropských a světových) soutěžích?

Budoucnost těchto týmů vidím velice slibně :), ty ještě neřekly poslední slovo. :)

7. Co MS Vancouver 2008, objevily se hlasy hráčů, co by chtěli jet, myslíš že je to realizovatelná předsava?

Hlasy se objevily rozhodně je to výzva.... Vancouver je sice trochu více z ruky než GB, ale o to větší koule by to mohlo mít. Háček by mohl být v tom, že několik juniorů už tou dobou nebude spadat do kategorie juniorů : (.

8. Jak hodnotíš podporu ČALD při organizačních záležitostech repre?

Do chodu ČALDu sice nevidím, ale když jsem viděl seznam plateb na EUC, tak podpora ČALDu byla očividná. Těm, kdo nám tuto pomoc zprostředkovali velice děkuju. Bez ní bychom ten skvělý týden možná ani nemohli absolvovat.

každou naši chybu a proměňovali je v body. Na víc než čtyři body jsme bohužel neměli nárok a tak vznikl nejhorší výsledek turnaje.

Míša Čákrťová a Tomáš Němeček #37

Středa 1.8.

ČR : Belgie

17:6

Nevěděli jsme, co od soupeřů z Belgie očekávat. Vzhledem k předchozím výsledkům Belgičanů jsme doufali ve vyrovnaný zápas, bohužel jsme ale prohráli vcelku jednoznačně. Naše první čtyři body chytil Blesk.

Míša Čákrťová

ČR : Francie

14:16

Myslím, že jsme do zápasu vstoupili bod, dva, tři nahore. Dost jsme makali a až do poločasu to všechno šlo. Mysleli jsme, že je to už jasný zápas, ale před poločasem nás dotáhli. Jen těsně jsme ho vyhráli. Pak už začala krize... hráli jsme dobře, dávali jsme do toho hodně sil, ale možná málo srdíčka, to oni měli. Po vypršení časového limitu

jsme vedli 14:13 a hrál se poslední bod. Nakonec k naší velké lítosti jsme po 125 minutách prohráli, bylo to strašně smutný. Francouzi, kteří si odmítali připustit, že bychom je mohli porazit, na náš účet pronesli nejednu francouzskou nadávku předpokládaje, že jim nerozumíme. Jaké pak bylo jejich překvapení, když na ně v kolečku Alex promluvil dokonalou francouzštinou...

Když ten zápas viděli Švýcaři, kteří šli zrovna kolem, tak nám dokonce přišli chvíli fandit :).

Míša Čákrťová a Tomáš Němeček #37

Čtvrtek 2.8.

ČR : Estonsko 18:16

Po včerejším prohraném zápase jsme věděli, že musíme vyhrát, abychom se dostali mezi první osmičku. Ale náš nástup do zápasu tomu úplně neodpovídal, když jsme většinu první půle prohrávali, a poločas skončil dokonce 9:5. Při time-outu

nám Nathan připomněl zápas s Francií a díky jeho slovům a mocnému fandění OPENu a MIXu jsme se zvedli, dorovnali a nakonec jsme se ujali těsného vedení a to udrželi až do konečného stavu 18:16.

Tomáš Němeček #37

ČR : Švédsko

5:17

Hráli jsme proti důrazným až agresivním Švédům. Nakonec jsme si z nich začali trochu dělat srandu a zápas si výborně užili. Pořadatel zahlásil nejlepší poločas, kdy si skoro všichni hráči odskočili ke keříkům a seřadili se podle čísel :-D.

Míša Čákrťová a Tomáš Němeček #37

Pátek 3.8.

ČR : Švýcarsko

15:17

Důležitý zápas, který nás mohl posunout na hru o 5.místo a soupeřem nám bylo znovu Švýcar-

sko. Já osobně si myslím, že tenhle zápas byl náš nejlepší, co jsme v Anglii hráli, a to i přes naši konečnou prohru... Zápas byl celou dobu vyrovnaný, a ačkoliv byl hodně vyhozený, tak byl zároveň velmi spiritový a dokonce myslím, že za celou hru nebyl nahlášený žádný foul ani nic podobného. Švýcaři nakonec vyhráli těsně o dva body...

Pepík Bělohorský #17

ČR : Francie

7:17

Po prohře v předchozím zápase už v týmu nebyla moc chuť hrát. Vyvrcholením turnaje pro nás byl zápas se Švýcarskem, tento jsme už spíš dohrávali. Projevila se únava z náročného programu šampionátu. Ač Francie byla hratelný soupeř, nechali jsme jí až příliš mnoho prostoru a tak vyhrála zaslouženě o deset bodů.

Míša Čákrťová a Tomáš Němeček #37

Neděle 29. 7.**11:00 ČR - Itálie****17:2**

Dělám takovouhle věc poprvé a jsem šťastná, že jsem slízla to nejjednodušší (a to jak herně, tak na report). Po sobotním uvítacím dešti a kose jak v...Anglii...nás čekalo krásné svěží nedělní ráno a česká repre si to namířila s vlajkou na rameni k prvnímu zápasu. S Itálií jsme hráli již na Euro-mixu, takže jsme zhruba věděli co a jak.

Do zápasu jsme vstoupili s elánem a bouřlivým povzbuzováním z lajny. Dávali jsme bod za bodem a snad do osmého bodu jsme jeli bez zaváhání. Pak jsme jim dali „čuchnout“, což po zápase okomentovali Kačerr s Frenkiem.

K: „Jirka si ho tam nechal utéct na dlouhou.“

F: „To byla ostuda, to byla ostuda.“

Poločas byl 9:1 pro ČR.

A dál to šlo jako v poločase prvním - bod za bodem, pak jedno „čuchnutí“ a zápas skončil 17:2. Chudák Matt, musel být asi na mrtvici...

Jájes Straková #2

Pozn. Matt – tipovač turnaje, ředitel Kodaňského „Wonderfull Copenhagen“, který nasadil Itálii snad na druhé místo a ČR na poslední. Blb. ;o)

Pondělí, 30. 7.**15:00 ČR - Belgie****17:9**

Anglické počasí překvapivě atypické a my se připravujeme k našemu druhému zápasu. Máme malou výhodu, soupeř už dopoledne spotřeboval nějaké ty síly na výhru v utkání s Němci (17:15). My měli volno - po nedělním večeru přišlo vhod... Belgii jsme měli tu čest poznat už při přípravě na Euromixu. Statistika udávala prozatím 2 výhry pro ČR. „Přidáme další?“, ptal jsem se... Začátek zápasu se k tomu moc nepřikláněl, protože jsme začali dva body ztrácet. Poločas už byl milosrdnější když jsme ho dosáhli s tříbodovým náskokem. Druhá půle vyšla hlavně obraně, Belgičanům brala jeden disk za druhým. Od stavu 13:8 už si přihráli až do zóny jen jednou a skvělý výkon obou „sedmiček“ potvrzuje konečné skóre 17:9. Super zápas a plamínek české naděje začíná plápolat zas o něco výš...

Spirit: „Tehle tým byl plnej pohodovejch a přátelskejch hráčů a hráček. Už na Euromixu byla zábava si s nimi zahrát. O to víc jsme se bavili v Southamptonu. Kdyby místo Ruska byla Belgie, možná, že by ten komunismus i fungoval...“

Jerry Koubek #24

Úterý 31. 7.**9:00 ČR - Francie****17:15**

V strhujícím zápase naše borky a borci porazili zemi Galského kohouta. Začátek nepatřil mezi nejpodařenější, když český tým daroval soupeři svůj první útok. V jeden okamžik dokonce prohrávali 4:7 a okolí hřiště naplněné francouzskými fanoušky bylo k nepřehlazení. Český tým však

vycenil zuby a drže si za stavu 8:8 ukradnul poločas. Výborně hrající Francouzi však nesložili zbraně, a bojovali urputně dál. Český tým nedostal jediný bod zadarmo, nicméně dávat body přes francouzskou obranu také nebylo snadné. Za stavu 14:11 se zdálo, že je rozhodnuto, nicméně francouzský tým stáhnul vedení na 16:14, udělal obranu a chvíli před koncem skóroval (po dvou útočných chybách našeho týmu) na 16:15. Útok vedený Tomáškem se však neomylně blížil k francouzské zóně, před níž si vybral druhý český timeout. Koncentrace a hod na Kawasakiho, který jej v souboji s dvěma francouzskými obránci získal, poté už jen náznak a hod na Áju, velká radost, bílé dresy rozjásané, modré se sklopenými hlavami se jen pomalíčku sunuli poblahopřát.

Pavel Duchan, open #21

13:00 ČR - Finsko**17:8**

Do utkání s Finskem jsme nastoupili unavení z předchozího náročného a velmi důležitého zápasu s Francií, a proto to několikrát vypadalo, jako bychom s papírově slabším soupeřem čekali, že vítězství přijde samo. Naštěstí jsme se brzy zkoncentrovali a začali hrát naší hru. Do stavu 4:4 jsme se přetahovali o každý bod a pak zaúradovala naše obrana a utekli jsme Finům na 8:4. Tento výsledek jsme pak už jenom jistili hrou bez zbytečné nervozity, a když se Finové „zasekli“ asi na 4 body na skóre 6, skončilo konečné zúčtování 17:8 v náš prospěch. Osobně jsem z toho měl celkem dobrý, ale hodně unavený pocit. Počasí se zrovna ten den nesmilovalo a nějakých 26 stupňů nám běhání moc neulehčilo. V podstatě

se však potvrdily papírové předpoklady a tým Finska nakonec nebyl moc velký oříšek

Jirka Ditter #77

Středa 1. 8.**9:00 ČR - Velká Británie****16:14**

Ten den byl pro nás jednoznačně nejtěžší ve skupině. Ráno silné Brity a odpoledne Němce. Na Němce jsme si věřili - už jsme je párkrát dali na přípravných turnajích. A na Brity? Nikdo to neříkal nahlas, ale všem nám bylo jasné, že jestli máme ve skupině někdy prohrát, bude to asi tento zápas.

Přesto jsme nastoupili bez bázně a hráli vyrovnanou hru. První bod jsme ubránili a dali, ale během prvního poločasu se Britové dostali do vedení. Utekli nám o 2-3 body, ale před koncem poločasu se podařilo obraně zabrat a náskok Britů stáhnout. V druhém poločase se situace opakovala - pár chyb útoku a Britové těsně vedou, na to vyhecovaná obrana zápas srovnává 3 body před koncem. Obecně vzato jsme předváděli typickou hru. Útok hrál dobře, ale občas se někdo neudržel a zahodil. U slabších soupeřů jsme to většinou ještě dokázali opravit, ale silnější soupeř (jako třeba GB) většinou trestal. Naproti tomu obrana dokázala ubránit polovinu (nebo i víc) bodů, ale měla velké problémy s následným útokem. Takže náš recept na zápas byl velmi jednoduchý. Pokud obrana dokázala „doučtočit“ to, co útok zahodil (a neubránil), vyhráli jsme.

No a jak to dopadlo s ostrovaný? Dostali jsme se do vedení 15:14 a hráli snad nejvyhecovanější bod celého mistrovství. Obrana se podařilo ubránit

a dokonce to bylo na soupeřově polovině. Následoval timeout a plán dobýt britské zóny. Nebudu to prodlužovat. Podařilo se. Zvítězili jsme 16:14 a tím si zajistili první místo ve skupině bez ohledu na výsledek zápasu s Němci. Ale ten poslední útok, ten se snad ani nedá popsat. Když na to teď vzpomínám tak bych to nazval vítězstvím úsilí nad rozvahou a trpělivostí. Ale co - historie se neptá a v Pasti to nikdo nerozmáznul.

Petr Medek #13

13:00 ČR - Německo

10:17

Občas se zápas nepovede a tohle byl ten případ, prohlásil Tomášek po zápase proti Německu, který pro nás skončil prohrou 10:17. Na turnaji byla naše první. Němci hráli od začátku naplno a do druhého poločasu vstupovali s náskokem asi pěti bodů. Naši hru kazily nepřesné přihrávky a povadlá obrana. Na chabém výkonu se podepsalo horko a únava po předchozím souboji s Velkou Británií, kterou jsme nakonec zdolali těsným rozdílem 16:14. Je docela možné, že jsme vzhledem k dosavadní bilanci zápasů, která hovořila v náš prospěch, zápas proti německému výběru jednoduše vypustili s tím, že postup máme jistý. Naopak pro Němce byla výhra otázkou dalšího postupu. Navíc jsme soupeře už v předchozím přípravném zápase porazili a možná příliš spoléhali, že se tak stane znovu. Nestalo. O to upřímnější pak byla podpora, kterou nám spřátelený tým vyjádřil během finále.

Katy Svobodová #10

Čtvrtek 2.8.

SEMIFINÁLE

13:00 ČR - Francie

17:14

Francie je jeden ze tří soupeřů, které jsme poznali poprvé až na mistrovství. A ukázalo se, že jejich

mixový tým přijel s velkými ambicemi. Stejně jako na MS ve Finsku jsme to však měli být my, kdo galského kohouta pošle v rozhodujícím zápase na podřadnější smetišť.

Po zápase ve skupině (17:15) bylo jasné, že semifinále nebude nic jednoduchého, trochu naděje jsme vkládali jen do možné únavy soupeře z dopoledního napínavého čtvrtfinále, které jsme my díky super výhře nad GB hrát nemuseli.

V poledne přišel lehký déšť. Rozhazovali a rozvíčovali jsme se tedy s mokřím diskem, slunce ale nakonec vyměklo a usoudilo, že semifinále ME si nenechá ujít. Uchystalo nám tak prosluněný zápas na příjemně nakropeném trávníku - zkrátka ideální hrací podmínky.

Snad z vděku za ty dary začaly oba týmy předvádět jedno z nejbezchybnějších ultimate, které jsem na mistrovství viděl. Začali jsme již tradičně obranou, která v prvním bodě sebrala disk, ale skórovat nedokázala. Skoro to občas vypadalo, že jsme se na takovém scénáři předem dohodli pro všechny zápasy, abychom soupeře zastrašili, ale ještě úplně nedeklasovali. V případě semifinále jsme disk odevzdali hned první přihrávkou ještě před zónou.

Abychom si dodali většího klidu do útoku, sebrali jsme disk hned v dalším bodě a od stavu 2:1 už Francouzi jen dorovnávali. Do konce prvního poločasu sice proběhlo ještě pár turnoverů, ale v zásadě oba útoky dávali svoje body a obrany

jim to pouze dělaly těžší. Jako zajímavý moment prvního poločasu lze vypíchnout poměrně luxusní rybičku jedné Francouzky do rohu zóny.

Poločas 9:8 nesliboval žádné jistoty, ale druhou půli jsme začínali útokem, takže jsme mohli odskočit o dva body. To sice trochu uklidnilo, ale jako obránce, který si za celý zápas jednou šáhl na disk, jsem si stísněně uvědomoval svojí napr

ostou závislost na bezchybném útoku. Přitom po posledním zápase s Německem bylo už jasné, že náš útočný stroj se umí zadřít. Tentokrát to ale zatím vypadalo, že všechny součástky jsou dokonale promazané. Stejně jako si téměř každý francouzský útok našel cestu skrz naše FM s poučím i bez, tak i naši chlapci a děvčata donášeli každý disk na správnou stranu hřiště. Když už se vloudila nějaká ta chyba, vzali si ji ještě tentýž bod zpět.

Jestliže jsem psal o několika turnoverch v začátku prvního poločasu, druhý poločas se bez nich téměř obešel. Francouzi celou dobu snižovali náš náskok ze dvou bodů na jeden až do stavu 16:14. V tom bodě jeden z Francouzů netrefil ideálně svůj high-released backhand (do té doby jejich silná zbraň) na spoluhráčku v zavřené straně, ta si sice na disk za svými zády šáhla, ale na chycení to nestačilo. Po pár přihrávkách obrané lajny, která si v tomto zápase opravdu moc nezaúčtovala, se disk dostal k Jerryemu před

t o m á š v e s e l ý

s kapitánem a trenérem mixové reprezentace o mistrovství

1. Jak hodnotíš vystoupení mixového týmu na ME?

Vystoupení mixu považuji jednoznačně za úspěch! Kombinace stříbrné medaile a obhajoby Spirit of the Game je skvělá. Dává příklad nejen hráčům ultimate, ale také lidem mimo frisbee. Je skvělé hrát o přední příčky na turnaji typu ME, a přitom být soupeři považován za tým, který se drží pravidel (a snad i je příjemné proti němu hrát).

2. Co si myslíš o dosaženém výsledku (očekávání versus realita)?

Výsledek Mixu hodnotím jako velmi dobrý. Vzhledem k našemu umístění ve Francii před 4 roky se dalo čekat, že bychom měli hrát o přední místa. Také výsledky na přípravných turnajích ukázaly, že umíme zahrát velice kvalitní a soustředěné zápasy. Před turnajem jsme neznali pouze 3 týmy - Anglii - tradičně velmi silná, Francii a Finsko - s Finy jsme zahráli památný zápas ve Francii, víc informací jsme neměli. O Francii, která nebyla nijak silná ve Francii, ale zlepšila se do Finska, jsme věděli, že bude na stejné nebo trochu vyšší úrovni než Belgie. Prvním velkým cílem bylo dostat se do semifinále a pak dle situace. To jsme zvládli na 1 s malým bezvýznamným „-“ (za prohru s Německem).

3. Jaký byl vývoj týmu jako celku, příprava, vaše cesta mistrovstvím? Definuj jeho silnou a slabou stránku.

Vývoj týmu jsem popsal v minulém rozhovoru pro Past, jen ve zkratce - začali jsme trénovat na dráze - v průběhu února (většinou po menších skupinách), na hřišti jsme trénovali společně 1x týdně od března. Měli jsme 2 soustředění - první v Německu, druhé společně s Openem v Plzni. Zúčastnili jsme se 2 přípravných turnajů: v Hale jako 2 týmy a Euromixu v Sauerlachu jako jeden tým. Oba turnaje jsme vyhráli.

Pak už následovalo ME - v prvním zápase jsme převládali Itálii, to byl dobrý začátek. Ne ten výsledek, ten se dal čekat, ale přístup týmu k prvnímu zápasu - obrana získávala jeden bod za druhým, aniž by v druhém poločase povolila. Druhý den jsme měli jen jeden zápas, proti Belgii. Věřili jsme si, ale věděli také, že jsou s to hrát velmi dobře. Hráli podobným stylem jako my. Až do poločasu bylo skóre vyrovnané, ale po poločase začala naše obrana získávat navrch. V úterý nás čekal dvojblok proti nám neznámým - Francii a odpoledne Finsku. Zápas s Francií byl velmi těsný celou dobu, do poločasu jsme

dotahovali 1-2 bodový náskok, který jsme po poločase přeměnili v náskok náš a udrželi až do koce. Zápas s Finy byl hodně těžký. Všechny klíčové zápasy prohráli, ale nic nedali zdarma. Prvních 8 bodů jsme si drželi útoky, pak jsme začali získávat navrch, nicméně to bylo hodně obtížné, hlavně psychicky.

Další den jsme hned po ránu nastoupili proti GB. Do zápasu jsme šli s tím, že pokud vyhrájeme, budeme první po základní skupině a to nám i v případě porážky od Němců zaručí přímý postup do semifinále. Hned ve třetím bodě jsme získali break, ale britům se podařilo jednobodový náskok obrátit a vyhrát poločas 9:7. Po poločase zvýšili ještě o jeden bod, ale poté jsme my měli šňůru 5 bodů v řadě. Ocitli jsme se v čele a do stavu 14:14 GB dotahovala náš jednobodový náskok. Povedlo se nám poté skórovat další dva body a porazit GB o dva body. Zápas skončil a za necelé 2 hodiny a téměř záhy nás čekali Němci. Věděli jsme, že jsme první, ať prohrajeme nebo ne, ale chtěli jsme je stejně porazit. Hráli jsme s nimi letos tolikrát, že jsme věděli jak hrají, poráželi jsme je pravidelně. Snažili jsme se co nejvíce si odpočinout, dostat do sebe tekutiny a sladkosti. Na rozcvičení jsme si také dali dostatek času. Zápas se ale od počátku nevyvíjel ani trochu podle našich představ. Tohle byl určitě jeden z nejvíce frustrujících zápasů, které jsem hrál během celého roku. Ne že by nám nic nevycházelo, prostě jsme nebyli schopni si přihrát víc než 4-5 přihrávek. Po poločase se situace o něco zlepšila, ale jen málo a dost pozdě. Trochu nás tento zápas srazil, ale vzhledem k tomu kolik sil nám sebral první zápas, se nebylo úplně moc čemu divit. Díky dosavadním výsledkům jsme jej ale mohli nakonec brát s lehkou hlavou.

Semifinále opět proti Francii; soupeři měli za sebou těsný zápas s Belgií, my jsme měli dopoledne pauzu. Bylo to ale téměř neznatelné, u obou týmů převládaly útoky. Obrana to měla moc těžký, oba týmy hrály více na jistotu a dařilo se jim. Stejně těžké to bylo i pro útok, každá chyba se jen velmi těžko napravovala. Tahali jsme se o každý bod až do poločasu. Poté jsme získali 2 bodový náskok o který jsme opět přišli. Až od stavu 13:13 se nám opět podařilo vytvořit si mírný náskok a udržet jej až do konce.

Na finále jsme se připravili lehounkým půlhodinovým tréninkem v pátek dopoledne - jen abychom si prošli známé věci. Společný sraz jsme měli až na rozcvičení. Bohužel jsme od počátku hráli dost zaraženě, těsná obrana Britů

jakoby nás překvapila a my nebyli schopni zbavit se nervozity. Na náběhy jsme vybíhali pozdě, báli jsme se prohazovat do zavřené, chyběla návaznost. Obrana bránila skvěle, téměř v každém bodě, který hrála si vynutila turnover, bohužel jen jednou z něj v prvním poločase dokázala skórovat. Útočné činnosti nám prostě nešly. V druhém poločase jsme se začali zvedat, zejména díky mocnému povzbuzování celého stadionu v čele s českými juniory a openem. Dokázali jsme stáhnout na rozdíl 2 bodů 14:16, ale dál už to nešlo. Prohráli jsme.

Drželi jsme spolu jako tým, to bylo znát hned od počátku - byli jsme silní v obraně a jistí v útoku (až na zápas s Němci a Finále), dokázali jsme rozebrat zónu, poslat dlouhou, získat obranu a rychle skórovat.... Naší silnou stránkou bohužel nebyla fyzická kondice, a to zejména ke konci týdne a s tím spojená psychická odolnost. Oba tyto aspekty výkonu jsou úzce spojeny. Čím větší únava, o to větší soustředění vyžaduje každá činnost, byť jindy téměř automatická. Nutnost většího soustředění zas jen prohlubuje únavu a je strůjcem chyb. Neberu zápasy proti Itálii a jiným, které jsme přehráli jednoznačně lepší fyzikou. V tuto chvíli je referentem hlavně GB. Každý hráč týmu, ať už to je Mix, Open nebo Junioři ví, kolik toho udělal a kolik toho udělat mohl v posledních několika měsících před turnajem. Nemá smysl si něco vyčítat, má smysl s tím něco dělat, ať už pro další národák, ale hlavně pro další sezonu ve vlastním klubu. Psychická odolnost přichází společně s hraním těžkých zápasů, z každé takové prohry i výhry. V tomto směru budeme příště zase silnější.

4. Nejlepší a nejhorší okamžik ME pro tým. Pro tebe osobně?

Mám několik silných okamžiků, který se mi vybavují a ještě dlouho vybavovat budou. Pamatuji si pocit po vítězství nad Anglií, nepamatuji si ani poslední bod, jen ten pocit, když jsme vyhráli. Další, který nepatří až tak mezi nejlepší, jako mezi ty kdy člověk pocítí obrovskou úlevu - to bylo, když jsme v závěru semifinále získali 2 turnovery a postoupili do finále. No a samozřejmě finále, ten pocit když vás podporuje celý stadion, i když se moc nedaří kouknete se do tribuny a tam parta bláznivých Čechů povzbuzuje a strhává s sebou všechny ostatní, to je prostě nezapomenutelný a ještě k tomu korunovaný Edovým callahanem....

Frustrace při zápase s Němci. A pak bezprostředně po finále, potom později, když jsem si

probíral co jsme měli udělat jinak, co jsem měl jako trenér udělat hlavně před zápasem.

5. Jak hodnotíš organizaci ME ze strany GB - zmiň klady a zápory.

Největší dík patří organizátorům za počasí - to bylo naprosto bezchybné. Bylo pár věcí, které byly nepříjemné, např. nedostatek záchodů u kempu apod., ale ty se týkaly spíše osobního komfortu. Z hlediska herního si myslím, že mohli lépe zvládnout rozpis zápasů. 2 hodiny mezi zápasy na ME prostě není dost. V jednom dni se to dá snést, ale srovnávat se s tím každý den je ohromný zážitek. Je pravda, že na tom byly všechny týmy shodně, nicméně si myslím, že organizátoři měli dostatek časového prostoru i hřišť aby nechali 2 volné zápasy, alespoň v některé dny. Totálně za prd stál časopis. Jeden reportér nemůže sledovat zápasy ve všech skupinách, tak psal jen o Open. Ani slovem se

nezmínili o finále Masters a Mix, ve kterých Britové také vyhráli. Chybějící obsah nahrazovali zbytečným množstvím fotek a barevnými tabulkami výsledků.

6. Jak vidíš budoucnost OPEN, JUNI-ORS, MIXED kategorie na mistrovských (evropských a světových) soutěžích?

To záleží na tom, kolik lidí se do toho zapojí. Měl jsem radost ze hry juniorů, Openu se pár zápasů také dařilo a hlavně získali obrovské množství zkušeností, které by u nás jen tak neposbírali. Nyní je důležité to, co člověk prožil v Anglii, aby si přebral a přenesl do svého týmu, do jeho tréninku a hry. Jen tak se můžeme dostat dál. Také záleží na tom, jaké kategorie a jakým způsobem budeme chtít dále obsazovat. Strach ale nemám, myslím, že bude dobře.

7. Co MS Vancouver 2008, objevily se hlasy

hráčů, co by chtěli jet, myslíš že je to realizovatelná představa?

Za současných situací si myslím, že bez silného partnera je jen ztěžlivě realizovatelná. Jsem v tomhle směru trochu skeptik, ale bylo by super, kdyby se to podařilo.

8. Jak hodnotíš podporu ČALD při organizačních záležitostech repre?

Myslím, že ČALD nám pomohla jak jen bylo možné. Od kontaktu s organizátory (Janička s Brynem), zařízení autobusu (Maňas), možnosti půjček atd.

Dík ale také patří ostatním, kteří s organizací pomáhali - zařízení tréninku s Němci (Ája), hřiště pro tréniky (Dr. Eda), dresy pro celou výpravu (Iva, Zuz), stany pro celou výpravu (Radka, Týna, Jájek). Určitě jsem na někoho zapomněl, ale dík opravdu patří všem, snad každý nějak pomohl s něčím včetně ČALDu.

zónu. Jerry se rozhodl ke svému asi prvnímu podhozenému forehandu na turnaji a kdyby hru nezastavil francouzský pick, znamenal by Markeetčin chyt v zóně vítězný bod. Takto se hra vrátila o krok zpět, Frankie z dumpové pozice mrkl na Jerryho, ten se rozhodl ke svému asi druhému podhozenému forehandu na turnaji a vítězný bod tentokrát skóroval Frenkie.

Je necelých 15:00, když česká mixová reprezentace postupuje do finále mistrovství Evropy. Obrovskou radost trochu kalí pohled na upřímný smutek hlavně francouzských chlapíků, který občas přechází až v usedavý pláč. Tak už to ale ve sportu chodí a zanedlouho už nás soupeři ujišťují, že můžeme počítat s jejich podporou ve finále a ať těm Britům prý nakopeme zadky. „Thanks, we will try our best.“

Štěpán Materna #11

a few people got nervous and it spread to the whole team. I was keen to avoid this.

Despite my best intentions I did start to get a little nervous as we started throwing near the stadium before the game. However, after our warm up run and during our stretching, I noticed that we were all just stretching exactly as we always do before any practice or game. I visualized the training pitch where we met every Tuesday and imagined that we were preparing to play the final in Prague on our home field. For some reason that picture of Repre playing GB on our turf field near Palmovka calmed my nerves. I did not feel nervous during the game.

Tomášek had a fantastic forehand huck to open the game up on offence. It is very important to have both a long and short offensive attack when playing ultimate at the championship level. If you

plays of the tournament. I remember him telling me in preparation for Repre's trip to Finland in 2004, that the defense should start deep in the end zone when pulling and get a running start before we actually cross the goal line when the disk is thrown. We really made this 'rolling start' work for us this year. The Callahan off the very first pass after GB received the pull is proof of that. Having a great puller on your team certainly helps but if you and a few teammates don't really sprint down the field to put pressure on the offence his talents are wasted.

Zuz had the best game of her tournament in the finals. This is exactly what a championship team needs; individual players stepping up and pushing themselves to make big plays when it matters most. She played with confidence and aggression and it paid off with some excellent scores. She was not the best player on the team but in many ways that made her excellent play all the more effective. Often, especially at championship level ultimate, a team's top two or three offensive players can be effectively shut down by a defense that focuses on them. This means that holes open up for other less noticed players to make a big impact on the game.

Despite these highlights the final was decided by our absurd number of drops and GB's really tough and physical play. I remember thinking that it was really a pity that we were now in the final and unable to play the game that got us here. Unforced errors put us in a hole early and we never recovered. We had several opportunities to score defensive break points early in the game as a result of a unique defensive strategy: forcing middle near the sidelines and applying a stra-

Pátek 3.8. - finále

17:00 ČR - Velká Británie

14:17

The day of our final game at the EUC 07 started with camp life as usual. We brewed coffee and cooked over stoves, enjoying each others company, and fooled around with foot bags and Frisbees. Before lunch we had a short training session to keep the team focused on our goal and to make a few tune-ups before the big game.

After lunch, I spent a bit of time preparing mentally for the game. In the past I have surprised myself by getting nervous and performing poorly. On multiple occasions I have been on teams where

don't have much of a long game and prefer to play more conservative with short passes (like Mixed Repre), you have to at least make it seem as if you have a long game. There is no better way to construct this illusion than by hucking deep for a score on your first possession. The defense will think about that throw for a while. And that is what you want. Because once they start guarding against the deep passes the short game works very well.

Štěpán played some amazing defense in the final. Of course, his Callahan was one of the best

ight-up mark in the middle of the field. However, we turned the disk over several times in the end zone. It should also be noted that before several of those turnovers we actually completed passes for scores but that they were disallowed by calls made by GB.

One of the hardest things to do at any ultimate tournament is to beat the same team twice. GB was not happy about losing to us in pool play and it was obviously on their minds leading up to the final. They maintained an extremely high level of intensity throughout the entire match and any time we started to build momentum they would answer with unmatched aggression. They decided that if their offence turned over the disk they would

refuse to let our defense score. And for the most part they were successful. After our first meeting, I think GB got angry and focused on the final, CZ on the other hand enjoyed the tournament to its fullest but got a little nervous in the finals and the result was our defeat.

The most unique thing about this experience for me was that despite our loss, the massive crowd at the game made us feel like winners. Unlike the finals for the Junior, Women, and Open divisions, which took place during the day on Saturday, the Mixed final was the last game scheduled on Friday evening. At this time most teams had just finished their last game of the tournament and many players were looking for

a party. I figured there was going to be a large crowd at the game but I had not counted on the vast majority of people to be supporting our side. I think every mixed team at the tournament was in attendance and they were lead by our Czech Open and Junior teams in cheering for us. It was as if we were the home team. I never would have imagined feeling so good after losing the finals and I will never forget the amazing support we had at that tournament.

I hope I get the chance to try out for the next Mixed Repre team and that others are interested in participating in the World Championships next year in Vancouver.

Nate Heilmann #6

Neděle 29. 7.

ČR – Itálie

4:17

Proti Italům jsme začali naprosto beze strachu a bez respektu. Nutno říct, že oni měli respektu ještě mnohem méně (Ondra ze ŽŽ by mohl vyprávět). Skóre 5:0 a už se zdálo, že to bude fiasko. Zabrali jsme a obranná formace během útoku rozebrala Italskou zónu a český tým vstoupil do zápasu. Rozhodnutí o změně taktiky z flat stacku (poločas byl 9:2) na vertical stack se projevilo jako rozumné. V druhé půlce zápasu jsme se pokusili potrápiti Italy zónou a to se nám podařilo, Italové nám darovali několik turnoverů (ne, že bychom je uměli využít, bohužel). Konec zápasu, Italové vyhlásili Vítka jako hráče zápasu, za odměnu dostal tričko. Hodnocení spirity 8/10, celková spokojenost. Jinak obrana vede nad útokem 3:1 na body.

Pavel Duchan #21

Pondělí 30. 7.

ČR – Irsko

0:17

Po prohře s Itálií jsme tento zápas označili za klíčový a očekávali jsme vyrovnaný zápas. Po 10ti minutách hry a skóre 5:0 pro Iry, kteří získávali disky poměrně snadno, když jsme zpomalovali proti diskům a oni na nás byli nalepení. Bohužel, kalich hořkosti jsme si vypili až do dna. Ještě stále nevíme jak se nám to nepodařilo, ale asi strašlivě moc - nedali jsme ani bod za celý zápas. 17:0, nevěřící pohledy na naší straně, humor na straně Britů (Ti hráli na druhém hřišti). Během tohoto zápasu se staly snad jen poznamenání hodné události - Vítek vrazil prostředníček hluboko do země, takže ho má zavázaný, uvažuje se o možnosti, že by jel na pohotovost na rentgen. Šoltys má opět problémy s kolenem. Hráčem zápasu byl vyhlášený Meloun.

Pavel Duchan #21

ČR – GBR

2:17

Po našem vystřízlivění ohledně našich šancí na turnaji při fiasku s Irskem jsme nastoupili pro-

o p e n

ti favoriti naší skupiny i celého šampionátu. Zatímco my jsme se pečlivě rozcvičovali a drillovali již hodinu a půl před zápasem, Britové se začali toutsit cca deset minut před začátkem s očividným nezájmem ve tvářích. Tuto jejich náladu, kdy brali náš zápas jen jako povinnost jsme během hry bohužel nerozptýlili. Britové na nás hned od začátku šlápli a dali jasně najevo, že s námi nehodlají ztrácet příliš času. Hráli s lehkostí a jistotou i když bylo chvílemi vidět, že se kvůli nám nepřetrhnou a tak jsme občas dostali prostor k pár sehrávkám. I přesto jejich nasazení, nikterak vyhecované, prostě jsou tak zvyklí hrát, vedlo k neúmyslnému zranění Červase, na něhož při chytání disku zezadu přistál obránce. Za celou hru jsme dokázali jen dvakrát zazlobit a to jedinou povedenou akcí z naší strany a potom poněkud kuriózní Zeliho sekerou do zóny, na kterou se Pavel i po jejím chycení tvářil docela překvapeně. V tréninkovém tempu nás nakonec Albion smáznul 17:2. Pro nás sice velká zkušenost zahrát si s pozdějšími mistry Evropy, leč jejich povýšenost na hřišti i v kroužku značně pošramotila výsledný dojem z celého utkání.

Ondřej Miller #21

Úterý 31. 7.

2:17

ČR – Holandsko

Dnes nás čekala jen jedna hra a dokonce až v jednu. Bohužel se včera zranil Vítek a Červas. Před zápasem taky začala bolet záda Loca, tak se rozhodl raději nehrát. Tedy nás zbylo na hřišti 12. Nizozemci se bohužel hned od začátku ujali vedení. Zápas nám prohrály především naše záhozy někdy i jednoduchých hodů. Pokud jsme ale udělali náznak, tak se dařilo uvolnit. Hra byla ale férová a taky jsme Nizozemcům dali zatím největší spirit: 9. Výsledné skóre 17:3. Mimocho-

dem - ve spirit circle jsme dostali od Holanďanů červené gumové náramky - RIGHT TO PLAY, jejichž koupí přispěli na tuto neziskovou organizaci, jejíž logo mají také na dresech.

Zdeněk Bouska #27, Pavel Duchan #21

Středa 1. 8.

ČR – Lotyšsko

9:17

Začátek zápasu se nám celkem povedl a poprvé na turnaji jsme vedli 1:0. Byli jsme dvakrát i kousek od 2:0, ale dvakrát jsme v zóně pustili disk. To nám trochu sebralo vítr z plachet a najednou jsme prohrávali 1:3. Ještě se nám povedlo korigovat na 2:3, ale pak už nám začali Lotyši utíkat, hlavně kvůli spoustě našich nevynucených chyb. Poločas skončil 4:9 a vidina našeho prvního vítězství na turnaji se začala pomalu rozplyvat. Lotyši sice nebránili nijak těsně a měli velké problémy s naší zónovou obranou, kterou jsme ke konci nasadili, ale na obrat skóre to bohužel nestačilo. Konečný výsledek, 9:17. Snad příště.

Jakub Novák #50

ČR – Rakousko

10:17

Zápas s Lotyšskem nás vyčerpал skutečně důkladně, takže na zápas s Rakouskem jsme se netěšili nijak zvlášť. Po špatném začátku, kdy jsme nechali Rakušany nadechnout a vést 0:3 jsme se nadechli my a vzali si vedení (podruhé na tomto turnaji) 4:3. To nás natolik vyděsilo (jinak si to vysvětlit neumím), že jsme promptně prohrávali 4:7. Poločas 7:9 nebylo tak špatné skóre, ještě jsme chtěli bojovat. Za stavu 9:10 jsme ještě stále doufali, avšak bojovat proti Rakousku a vlastního vyčerpání bylo již nad naše síly. Podařilo se pár obran, bohužel, i záhozů, takže konečné skóre je takové, jaké je.

Pavel Duchan #21

Čtvrtek 2.8.

ČR - Rusko

10:17

Sborná z Ruska (v tradičních červených dresech s jediným nápisem v azbuce - kvíz pro chytré hlavičky, co asi tak mohli mít na dresech?) po zápase s Německem ani nepůsobili unaveným dojmem. Na začátku si vybudovali náskok (zranili Máru, takže se pro tento zápas OPEN opět o něco zmenšil - na 12 hráčů) a ačkoliv sami měli několik dropů, neuměli jsme je potrestat, zatímco oni naše dropy trestali. Hra to byla nepříjemná - spirit 4/10, chvílemi jsem nevěděl jestli hraji fotbal, rugby nebo frisbee. Domlouvání nepomohlo, nezbylo než tiše trpět (ačkoliv "tiše" berte s rezervou, v spirit circle jim to Libčák pěkně

vysvětlil, co se v neruském frisbee nedělá a že toho byla pěkná řádka), hádka o každý moment, i ty nesporné a jednoznačné, prostě hrůza děs. I přesto jsme si zápas za podpory juniorů a MIXu užili. Zítra nás čeká zápas s Rakouskem a poté s jedním z dvojice Lotyšsko/Slovensko.

Pavel Duchan #21

Pátek 3. 8.

ČR - Rakousko

8:17

Probuzení do krásného rána, opět s výbornou náladou. Čekal nás perný den. První zápas proti Rakousku, druhý proti Lotyšsku, fandění na finále mixu a párty.

S Rakouskem jsme již jeden zápas odehráli a

věděli jsme, že máme šanci odehrát vyrovnaný zápas, celá hra byla z obou stran spiritová, občas proběhla nějaká hláška. Bohužel se nám opět nepovedl začátek zápasu. Několika dropy jsme prakticky rozhodli, jak bude zápas probíhat. Ze zápasu Slovensko vs. Lotyšsko vyšel náš další soupeř – Lotyšsko. Slovinci v poločase vedli 9:3, ale polevili a o výhru museli ještě bojovat.

Filip Zelenka – Zeli #8

ČR - Lotyšsko

7:17

Na základě naší předchozí zkušenosti s Lotyšy jsme pro zápas zvolili zónovou obranu. Nástup do zápasu se nám povedl, zóna v obraně se vyplatila a získali jsme první bod. Druhý útok Lotyšsku vyšel a to srovnalo na 1:1. Náš útok nastoupil a klidnými jistými hody se dostal k zóně soupeře zde ale přišla jedna z nejčastějších chyb, drop při jistém chytu. Lotyšsko využilo naší chyby a dvěma hody skórovalo na 2:1. nervozita stoupala a chyby se množily. Poločas se uzavřel ve stavu 9:3 pro Lotyšy. Nevypustili jsme ani jeden náběh ani jednu obranu, ale prostě to nešlo...

Zápas skončil, v kolečku ale panovala dobrá nálada. To že jsme nevyhráli ani jeden zápas nás mrzelo. Získané zkušenosti a dobrý pocit z toho, že příprava na EUC a turnaj samotný každému z českého openu něco daly, mnohonásobně převažuje pocit, že jsme vlastně „looseři“.

Filip Zelenka – Zeli #8

Ještě jednou by chtěl celý open tým poděkovat Libovi za přípravu, čas a dobrou náladu, která vytvořila open tým. Díky a OPEN py*o!

libor crha

s kapitánem a trenérem open reprezentace o mistrovství

1. Jak hodnotíš vystoupení mixového týmu na ME?

Hodnotím jej kladně, přestože jsme skončili poslední. Naši soupeři věděli o tom, že Češi mají na turnaji silné mixové družstvo, a chápali přesně, proč jsme postavili tým i do kategorie open. Tuhle snahu hodnotili jako správnou cestu. V zápasech si museli všimnout toho, že děláme, co je v našich silách. Že přesto, že v zápase prohráváme a nedaří se nám nedělat nevynucené chyby, snažíme se dál o každý bod.

2. Co si myslíš o dosaženém výsledku (očekávání versus realita)?

Byli jsme hodně zklamaní, že jsme ani jeden zápas nevyhráli. Byla by to krásná tečka za

celým tím týdnem a předešlou přípravou. Před odjezdem jsem věřil, že třeba Lotyšsko a Irsko porazíme. Nevím, jestli to bylo očekávání, spíš jen přání, a vlastně nedostatek informací o našich soupeřích. Lotyšy byli rychlí a i s diskem to uměli. Neměli jsme na ně. A Irové tam, myslím, překvapili všechny. Určitě se ale nestalo to, že bychom hloupě prohráli nějaký zápas, který jsme měli vyhrát.

3. Jaký byl vývoj týmu jako celku, příprava, vaše cesta mistrovstvím? Definuj jeho silnou a slabou stránku.

Každý asi ví, jakým způsobem se dával open dohromady. Přihlásit open bylo hodně riskantní a předem jsem věděl, že mě bude čekat boj

o každého hráče. A bylo jasné, že to nebude reprezentace, jak má být. S konkurencí mezi zájemci. To mi, samozřejmě, nedávalo možnost klást na hráče nároky a musel jsem se smířit s tím, že pojedou i hráči, kteří neprojdou společnou přípravou. Na druhou stranu, nadšení některých bylo až neuvěřitelné, jako dojíždění na tréninky z Ústí, Pardubic a Ostravy. Nepovedlo se ani to, že bychom nějaký přípravný turnaj odehráli v plném počtu na dvě sedmičky a neobešli jsme se bez doplňování o jiné hráče. Finanční možnosti hráčů víc neumožňovaly. Ale dělali jsme, co se dalo, a nakonec jsme potřebné taktiky nějak dali dohromady. Při vlastním turnaji se hlavně zpočátku nesouhra projevovala, ale už po odehrání základní skupiny bylo znát, že chy-

by způsobené nesouhrou pomalu mizí. Rozdíl mezi hráčskými i taktickými zkušenostmi našich soupeřů a nás se během týdne odstranit nedal. A tak naše cesta mistrovstvím vedla dolů.

Silnou stránkou týmu byla jednoznačně jeho semknutost. Když řeknu, že se dala dohromady výborná parta, bude to slabé slovo. Zkrátka se do openu přihlásili fajn kluci s kterými byla sranda a pohoda a celé to náramně sedlo. Vztahy, které se mezi hráči vytvořily, nám umožnily přenést se přes to naše marné snažení na hřišti. Nechyběla nám bojovnost a nasazení. Přístup k zápasům a příprava na zápasy byly až na drobnosti v pořádku.

Těch slabých stránek bylo samozřejmě hodně. Tahle část otázky by mi asi nebyla položena, pokud by se PAST neptala trenérů jednotlivých kategorií jednotnými otázkami. Hráče openu bych rozdělil do dvou skupin. Skupina masterská v open kategorii zaostávala rychlostně a u skupiny nováčkovské se, dle očekávání, projevila herní nezrállost. Obecně jsme byli pomalejší a méně zkušený v obraně a v útoku jsme dělali hodně nevynucených chyb.

4. Nejlepší a nejhorší okamžik ME pro tým. Pro tebe osobně?

Myslím, že jak pro mě, tak pro tým nastal nejlepší okamžik v momentě, kdy jsme v utkání s Rakouskem po poločase 7:9 z našeho pohledu dotáhli na 9:9 a udělali další obranu. To bylo naše nejlepší skóre na turnaji. Pak už přišlo několik ztrát a zápas jsme nedotáhli. V žádném jiném zápase se nám nepodařilo držet takhle vyrovnaný stav.

Nejhorší okamžiky pro tým i pro mě osobně byly dva. Jeden v zápase s Itálií, kdy se zranil Vítek, a druhý v zápase s Británií, kdy to potkalo Červase. Od Červasova zranění už nás bylo 13 a nemohli jsme tudíž hrát na 2 sedmičky, což je komplikace velká. Další nepříjemný okamžik pro mě nastal po našem druhém vystoupení na trunaji, po zápase s Irskem. Podle mých odhadů, se kterými jsem seznámil i hráče, mělo být Irsko naším nejslabším soupeřem ve skupině a mělo být pro nás hratelné. Měli jsme již za sebou prohru s Itálií 17:4, kterou jsme také chtěli potrápiti, a Irsko mělo na kontě prohru s Británií 17:2. Prostě čekali jsme vyrovnaný zápas a stalo se to, že jsme ho prohráli 17:0. To se těžko vymýšlí, co hráčům po takovém zápase říct a jak je udržet v náladě. Později se ukázalo, že Irové jsou černý kůň turnaje a skončili na 6. místě.

5. Jak hodnotíš organizaci ME ze strany GB - zmiň klady a zápory.

Už během přípravy turnaje se projevovalo podcenění webu a během vlastního turnaje se

to projevilo naplno. Výsledkový servis je jedna ze základních věcí, která musí na takovém turnaji fungovat. Výmluvy na povodně, které se udály přes sto kilometrů daleko, jsou k smíchu. Zklamání ovšem nebyli jenom ti, kteří se o dění na turnaji chtěli něco dovědět přes internet, ale i hráči přímo v dějišti. I výsledky v sice barevném turnajovém věstníku byly špatné. A ne že by byly jen nepřesné, ale kolikrát byl špatně i vítěz utkání a postupové skupiny. A vzhledem k tomu, že věstníky prakticky neobsahovaly nic jiného než výsledky, ani jsem si je na tomto turnaji nevyzvedával, natož abych si je uchovával jako na všech minulých mistrovstvích. Mám pocit, že uzávěrka novin byla dřív, než končily poslední zápasy a výsledky byly prostě odhadovány. Zkrátka chyběla tam od organizátorů ta potřebná oběť. Nemůžu nevzpomenout na pražské mistrovství, kdy kluci uzávěrku dělali o půlnoci. Také se objevovaly fámy o neúčelnosti nakládání s penězi vybranými od účastníků. Těžko říct do jaké míry vznikly pouze na základě výše startovného. Rozpočet organizátoři nezveřejnili, resp. na webu jsem jej nenašel.

6. Jak vidíš budoucnost OPEN, JUNIORS, MIXED kategorie na mistrovských (evropských a světových) soutěžích?

Je několik možných scénářů, jak se tohle vyvine. Ohledně juniorů je těžko říct, jestli se příště podaří mít dostatek zapálených juniorů zrovna v době konání nám dostupného evropského nebo světového mistrovství. Myslím, že letos se vlastně podařilo něco výjimečného. Ale možná, a bylo by to výborné, je tohle výsledkem

nového trendu a český ultimate bude i v příštích letech lákavý pro mladé hráče a i díky rozvojovým aktivitám bude příliv mladých hráčů do našich týmů stálý. O mixu, openu a ženách už se toho nadebatovalo hodně. Po Southamptonu je asi jasné, že příště už bude dobrých chlapů dost jak pro open, tak pro mix. A myslím, a osobně doufám, že open budou tito hráči preferovat. Nemyslím, že bude dost žen pro mix i ženy. A jestli se podaří a bude vůle postavit ženské družstvo, to si netroufám odhadovat.

7. Co MS Vancouver 2008, objevily se hlasy hráčů, co by chtěli jet, myslíš že je to realizovatelná představa?

Myslím, že realizovatelné je to pouze pokud se podaří najít sponzora, který by zasponzoval každého hráče minimálně částkou, která pokryje náklady na dopravu. Jestli je to reálné nebo ne, to bych nerad hodnotil. Pravdou je, že se něco podobného ještě nikdy nepovedlo. Na druhou stranu tentokrát, po Anglii, už můžeme nabídnout zas o něco víc.

8. Jak hodnotíš podporu ČALD při organizačních záležitostech repre?

Kdybych měl dát známku od jedné do deseti, dám dvacet. Hlavně Janičce patří obrovský dík. Okolo těch tří týmů bylo obrovské množství starostí. Určitě s organizováním pomohla řada dalších, ale jí to muselo stát ještě mnohokrát víc času než kohokoli jiného. Soudím tak z toho, kolik se toho muselo řešit jenom se mnou ohledně openu. Podpora ČALDu v podobě půjček hráčům byla hodně významná.

Super Sue!

SUE PIOLI (30), její jméno prozrazuje, že jí v žilách koluje špetka jižanské krve. Ale nenechte se mýlit je to Angličanka a Bristolská patriotka. Tuhle slečnu, jsem se poznala v roce 2005, kdy jsem s týmem který vede, Nice Bristols, odehrála jednu sezónu. Sue je přátelská, otevřená, spontánní a nezkazí žádnou legraci. Je to zkušená hráčka a kapitánka s přirozenou autoritou. Sama začala s ultimate frisbee v roce 1995. Je bezesporu jednou z nejlepších současných hráček ultimate ve Velké Británii, kde na ní při hře volají: „Super Sue“. Při hře umí makat jako chlap a její layouty v obraně i v útoku vyrazí dech, o hodech ani nemluvě. Ročně odehraje kolem deseti turnajů, mezi její nejoblíbenější patří Copa Cabana, Talampaya nebo Bar do Piexe. Kromě frisbee se Sue věnuje cyklistice, snowboardu, volejbalu a ráda chodí na koncerty. Naposledy si byla poslechnout vystoupení Alabama 3, Manu Chao a Ozomatli. Pracuje pro transplantační výzkumný ústav v Bristolu. Poprosila jsem ji aby se s námi podělila o svůj pohled na ženskou divizi na EUC.

Účastnila jsi se letošního EUC s ženským výběrem. Kdo vedl vaši přípravu na mistrovství a jak probíhala?

Trials started in March and we selected the squad in April. We trained one weekend a month at various locations around the UK and competed in Dive Hard and Windmill Wind-up. There are 3 captains of the GB women's team, Sally Fraser from Leeds Leeds Leeds, Maria Cahill of Iceni and myself from Nice Bristols. We all started out playing on the same team, Janet Hawes way back when so we are good friends which makes it really enjoyable. We were really lucky to land Anja Haman as a non-playing coach this season, she's from the Vancouver Ultimate scene and has 2 WUGC gold medals and 1 World Games medal as well!. She has an amazing amount of experience, I have learnt so much in this season alone and she has a ridiculous amount of energy and enthusiasm. She probably put more into the GB squad as an individual than any of the GB residents!

Můžeš prozradit něco z vaší herní taktiky?

The tactics are so complicated and detailed that it would take me a week just to write them down! Seriously though, I think our main strength this season was our flexibility, we had a number of different offense and defense styles to match certain teams. It was really fun to play on a team where you always knew you had more up your sleeve.

Jsi kapitánkou Nice Bristols. Na EUC ale tvůj tým koučoval někdo jiný. Jak se ti hrálo jako řadové hráče?

The captains all got involved in the coaching of the team, but it was really useful to have a non-playing coach cause when you are playing the game it's often difficult to see the bigger picture. Anja would let us know when strategies needed changing and what to play when. I was learning all the time and to be honest it was nice not to always be the responsible one.

Na turnaji jste byly nasazené jako druhé za Finkami. Jaká byla vaše očekávání?

We expected to win it. Finland have always beaten us in the past but we felt we'd improved so much since then that this year we thought it would be our turn.

Zaujala tě hra některého z týmů, proti kterým jste v Southamptonu hrály? Které to byly?

I can't remember all the teams we played now. We played the Germans twice. They always give us a good game - the semi against the Germans was probably my favourite of the tournament. We played the Swiss first game, I really like their style they are very athletic and play a gutsy game. As

for strategies, I'm not very good at spotting tactics which is why it's good to have a coach!

Byla jsi překvapená umístěním nějakého z ženských týmů?

I don't think there were any particular surprises in the final ranks, not teams that under achieved anyway (apart from ourselves!) but I was pleased the Swiss came 3rd although not a great surprise given how well they'd been playing this season and it the tournament itself.

Ve finále se opakovala situace z roku 2003. K čemu došlo?

Oh the final! I knew we'd have to come to this. Well we under performed, it was really really disappointing to come so far and just not play well when it most mattered. I think it was a combination of things, the pressure of playing a final, there was a bit of a breeze which wouldn't normally bother us but it added to our nerves and we got rattled early on. The Finnish defense was really good and it was the first time we'd played a team that put that kind of pressure on us. Everyone seemed to make some silly errors and we never really took control of the game. That said we played badly and still only lost by

two points, it was quite a different scenario for EUC 2003 where we were exhausted from a 3 hour epic semi final and were outclassed by the better team. We now have a much better squad, much more depth, but we now need to learn to be stronger under pressure. I think the Fins can play better too, it was a scrappy final, but we are now in the same league.

Jak hodnotíš turnaj po organizační stránce ve srovnání s předchozími akcemi stejného rozsahu?

I thought the tournament was organised really well. We were very lucky with the weather and manage to book the one week of sunshine we had all summer in the UK! But had we not had so much rain the pitches would have been rock hard so that worked well for everyone. But the food was good, pitches were good, I liked the tournament radio and the staff did a great job of collecting scores and statistics. I know they were working really hard. I'm afraid I didn't make any of the parties so I can't comment and our hotel was right next to the pitches so we didn't require the transport either. All in all I think it was one of the best big tournaments I've been to, although I hear the guys and gals in Vancouver do a really good job so I'm looking forward to next year.

Plánuješ účast ve Vancouveru?
Definitely!

Na závěr nám prozrad svůj doposud nejhorší zážitek z ultimate frisbee.

Being knocked out of the Paganello mixed semi-finals in 2002. It was sudden-death, we pulled they were on a high stall and hucked and hoped, caught it on the back endzone line, they started celebrating we called it out. The debate went on for half an hour and somehow never got sent back, they made the finals we got really drunk!

A co tě naopak nejvíc potěšilo?

Winning our EUC 2003 semi against the Swedes in a 3 hour epic, we were 7-13 down going into the cap and manage to pull it back to win 15-14!! Really it was the sideline that did it for us, I remember chasing the pull down on the final point with the both sidelines a wall of GB supports shouting "MORE", it still gives me goose bumps just thinking about it! We won the game and there was a pitch invasion. It was great.

*rozhovor pro Vás připravily
Raduší & Katy*

Atrofované Ruce / Plzeň
atrucplzen@centrum.cz
atruc.pc.cz

BOA / Chrast u Chrudimi
boateam@seznam.cz
www.boateam.unas.cz

Exit / Ústí n.L.
frisbeeul.unas.cz
www.volny.cz/frisbeeul

FrkotTeam / Olomouc
zdenek.krakora@centrum.cz
www.frkot.cz

F.U.J. / Praha
brauchli@volny.cz
www.pragueaccommodations.com/fuj.html

Hot Beaches / Praha
hot_beaches@hotmail.com

Létající cirkus / Hradec
Králové
vosecek.jirka@inmail.cz
hradecke.frisbee.cz

Peaceegg / Písek
team@peaceegg.net
www.peaceegg.net

Prague Devils / Praha
info@praguedevels.org
www.praguedevels.org

Pražská 7 / Praha
p7@p7.cz
www.p7.cz

Rektální vyšetření / Brno
rektalka@centrum.cz
rektalka.tym.cz

Terrible Monkeys / Praha
monkeys@email.cz
monkeys.jinak.cz

Threebones / Třeboň
david.viktora@centrum.cz
threebones.frisbee.cz

Žlutá Zimnice / Praha
list@zlutazimnice.cz
www.zlutazimnice.cz

3SB / České Budějovice
tym@3sb.org
www.3sb.org

tak už i rackové :)

>>> Kačerr:

„Já vám povím jak je to s tím Frankiem.
On ve skutečnosti vůbec není takovej. On má jenom takovou roli v kolektivu! Já to znám...“

>>> Zdenka Atruc:

„Chlapů na sex je dost, já teď sháním nějakýho na ženění.“

>>> Zdenka Atruc (zničehonic):

„No já mám taky ráda velký koule.“

>>> Meloun (po chvíli listování v Pasti):

„Co je tohle za plátek? Nějaká kronika PD?! Tohle si teda nikdy nepředplatím!“

>>> Meloun shání práci...

Meloun je GURU....cyniků.

>>> Radka: „Frankie, chceš calvados?!“

Frankie: „No člověče ani ne.“

Radka: „No tak se laskavě zklidni!“

>>> Haňďa (po 10 minutách jízdy směr Lipsko):

otočí se dozadu, koukne na Pipi, která něco vypráví a najednou vyhrkne:
„Ježišmarijá já si zapomněla prášky musíme se vrátit!“ (tak jsme se vrátili :)

jako malý děti

Edürv callahan ve finále...

... radost z postupu - semi

...zlobivé hochy házél trenér do popenice :)

RESULTS

KATEGORIE OPEN

1. VELKÁ BRITÁNIE
2. ŠVÉDSKO
3. ŠVÝCARSKO
4. FINSKO
5. NĚMECKO
6. IRSKO
7. FRANCIE
8. DÁNSKO
9. RUSKO
10. HOLANDSKO
11. BELGIE
12. ITÁLIE
13. RAKOUSKO
14. SLOVENSKO
15. LOTYŠSKO
16. ČESKÁ REPUBLIKA

SPIRIT: DÁNSKO

KATEGORIE WOMEN

1. FINSKO
2. VELKÁ BRITÁNIE
3. ŠVÝCARSKO
4. NĚMECKO
5. DÁNSKO
6. ITÁLIE
7. ŠVÉDSKO
8. HOLANDSKO
9. FRANCIE
10. IRSKO
11. RAKOUSKO
12. RUSKO
13. BELGIE

SPIRIT: BELGIE

JUNIOR OPEN

1. NĚMECKO
2. VELKÁ BRITÁNIE
3. ŠVÉDSKO
4. RAKOUSKO
5. BELGIE
6. ŠVÝCARSKO
7. FRANCIE
8. ČESKÁ REPUBLIKA
9. IZRAEL
10. ESTONSKO

SPIRIT: ŠVÝCARSKO

KATEGORIE MIXED

1. VELKÁ BRITÁNIE
2. ČESKÁ REPUBLIKA
3. NĚMECKO
4. FRANCIE
5. BELGIE
6. FINSKO
7. ITÁLIE

SPIRIT: ČESKÁ REPUBLIKA

EUC '07

KATEGORIE MASTERS

1. VELKÁ BRITÁNIE
2. FINSKO
3. FRANCIE
4. RAKOUSKO
5. NĚMECKO
6. RUSKO
7. ITÁLIE

SPIRIT: NĚMECKO

KATEGORIE U17 OPEN

1. FINSKO
2. VELKÁ BRITÁNIE
3. NĚMECKO
4. ŠVÉDSKO
5. BELGIE
6. RAKOUSKO

SPIRIT: BELGIE

JUNIOR WOMEN

1. VELKÁ BRITÁNIE
2. ŠVÉDSKO
3. VELKÁ BRITÁNIE 2

SPIRIT: ŠVÉDSKO

SOUTHAMPTON